

ಯಕ್ಷಗಾನ ಪ್ರಸಂಗ

ಶ್ರೀ ದೇವಿ ಮಹಾತ್ಮೆ

ಕವಿ

ಅಗರಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಭಾಗವತ

ಅಂತರಜಾಲ ಆವೃತ್ತಿ ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಯಕ್ಷವಾಹಿನಿ®, ಬೆಂಗಳೂರು

Email: yakshaprasangakosha@gmail.com

Blog: <https://yakshaprasangakosha.blogspot.in>

ಆವೃತ್ತಿ ೧.೦

ಜೂನ್ ೨೦, ೨೦೧೭

ಸಾರಾಂಶ

ಪ್ರಸಂಗ ವಿಧ:
ಪೌರಾಣಿಕ

ಆಧಾರ ಗ್ರಂಥ:
ದೇವೀ ಭಾಗವತ, ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಪುರಾಣ

ಭಾಷೆ:
ಕನ್ನಡ

ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಕಾಶನಗಳ ವಿವರ:
ಪದವೀಧರ ಸಮಿತಿ, ಮುಂಬೈ ಇವರಿಂದ ಪ್ರಕಟಿತ ಆಗರಿಯವರ ಯಕ್ಷಗಾನ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಎಂಬ ಸಂಪುಟ

ಹಕ್ಕುಸ್ವಾಮ್ಯ ವಿವರ:
ಈ ಆವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಲು ಯಾ ಅಂತರಜಾಲದ ಮೂಲಕ ಉಚಿತವಾಗಿ ಹಂಚಲು ಯಾವುದೇ ಅಭ್ಯಂತರ ಇಲ್ಲ. ಮೂಲ ಪ್ರಕಾಶನಗಳ ಹಕ್ಕುಸ್ವಾಮ್ಯ ಹೇಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿರುತ್ತದೆ.

ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು:
318

ಪಾತ್ರಗಳು :

ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಮಹೇಶ್ವರ, ಆದಿಮಾಯೆ, ಮಧು, ಕೈಟಭ, ದಿತಿ, ಮಾಲಿನಿ, ಸುಪಾಶ್ವಕ, ರಕ್ತಸದೂತ, ಮಹಿಷಾಸುರ, ಶಂಖಾಸುರ, ದುರ್ಗಾಸುರ, ಬಿಡಾಲಾಸುರ, ಚಿಕ್ಷುಕಾಸುರ, ದೇವದೂತ, ದೇವೇಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿ, ವರುಣ, ವಾಯು, ಕುಬೇರ, ಶ್ರೀದೇವಿ, ಸಿಂಹ, ಶುಂಭ, ನಿಶುಂಭ, ಚಂಡಾಸುರ, ಮುಂಡಾಸುರ, ಸುಗ್ರೀವ, ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷ, ಚಂಡಿಕೆ, ರಕ್ತಬೀಜ, ಸಪ್ತಮಾತೃಕೆಯರು, ಬೀಜಾದಿಗಳು, ರಕ್ತೇಶ್ವರಿ.

ಕಥಾ ಸಾರಾಂಶ

ಮೇದಿನಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಥಾಭಾಗ: ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆದಿಯು ಒಂಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಆ ಒಂಕಾರದಿಂದಲೇ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಮಹೇಶ್ವರರ ಜನನವಾಯಿತು. ತಾವಾರು? ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೇನು? ಎಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಇರುವಾಗ ಆಶರೀರ ವಾಣಿಯೊಂದು ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಮಹೇಶ್ವರ ಎಂದು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿಗದಿ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಮೂವರೊಳಗೆ ಮೇಲಾಟ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಷ್ಣು ಹಾಗೂ ಶಿವ ಒಂದಾಗಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭೇದವಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ, ಬ್ರಹ್ಮನು ಮಾತ್ರ ತಾನು ವಿಷ್ಣುವಿಗಿಂತಲೂ ಮೇಲು ಎಂದು ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ವಿಷ್ಣುವು ಬ್ರಹ್ಮನ ದೇಹದ ಒಳಹೊಕ್ಕು ಆತನನ್ನು ಶೋಧಿಸಿದಾಗ ಬ್ರಹ್ಮ ತನ್ನ ಲೆ ದ್ವಾರಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುತ್ತಾನೆ. ವಿಷ್ಣುವು ಬ್ರಹ್ಮನ ಜಠರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಆತನನ್ನು ಸ್ವರ್ಣಭರ್ಜ ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮನು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಬಾಯಿ ಮೂಲಕ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ, ಅಲ್ಲಿನ ವೈಭವವನ್ನು ನೋಡಿ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ವಿಷ್ಣು ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಮುಚ್ಚುತ್ತಾನೆ. ಹೊಕ್ಕಳಿನಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಾವರೆಯ ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕಮಲಸಂಭವ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಜಗವೆಲ್ಲ ಜಲಾವೃತವಾಗಿರುವಾಗ, ವಿಷ್ಣುವು ಬಾಲ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆಲದ ಎಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ಯೋಗ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಕಿವಿಯ ಕಿಲ್ಬಿಷವನ್ನು ಹೊರ ಹಾಕಿದಾಗ ಮೈಧು-ಕೈಟಭರೆಂಬ ರಕ್ತಸರ ಜನನವಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ವಿಷ್ಣುವು ಇವರಿಂದಲೇ ಮೇದಿನಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಮಹಿಷಾಸುರ ಕಥಾಭಾಗ: ಮುಂದೆ ಕಲ್ಪಾಂತರದಲ್ಲಿ ಅಸುರರಾಣಿ ದಿತಿಯ ಮೂಲಕ ಕತೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಉತ್ತರವನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲ ಮಗುಮೊಂದನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ದಿತಿಯ ಮಗಳಾದ ಮಾಲಿನಿ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ತನ್ನ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಆಗಬಾರದು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಹಿಷ ರೂಪ ಧರಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ. ಇವಳ ತಪಸ್ಸಿನ ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದ ಸುಪಾಶ್ವಕ ಎಂಬ ಮುನಿಯ ಗುಡಿಸಲು ಭಸ್ಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಪಿತನಾದ ಮುನಿ ಮಾಲಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಣವೆ ಹುಟ್ಟಲಿಯೆಂದು ಶಾಪವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಮುಂದೆ ಮಾಲಿನ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಯೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ದಾಳಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ದೇವತೆಗಳೊಂದಿಗಿನ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಆತ ಸಾಯುತ್ತಾನೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ದೂತನಿಂದ ತಿಳಿದ ಮಾಲಿನಿ ಮಗನಾದ ಮಹಿಷನಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಕುಪಿತನಾದ ಮಹಿಷ, ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸಫೆಬಡಿಯಲು ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ತನಗೆ ಅಯೋನಿಜಿಯಿಂದ ಮರಣ ಬರಲಿ ಎಂಬ ವರವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ವರವನ್ನು ಪಡೆದ ಮೇಲೆ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ದಾಳಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಸೇರಿ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಒಂದೊಂದು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಒಂದಾಗಿ ದೇವಿಯ ರೂಪವು ಪ್ರಾವಿರ್ಭಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂತೆ ಶ್ರೀದೇವಿಯು ಮಹಿಷನಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಶುಂಭ ನಿಶುಂಭ ಕಥಾಭಾಗ: ಮುಂದೆ ಶೋಣಿತಾಪುರದಲ್ಲಿ ಶುಂಭ ನಿಶುಂಭರೆಂಬ ಅಸುರರು ರಾಜರಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕದಂಬವನದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಉಯ್ಯಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತಸದಿಂದ ತೂಗುತ್ತಿದ್ದ ದೇವಿಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಅವಳ ಅನುಪಮ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಶುಂಭನಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ವಧು ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೋಹಿತನಾಗುವ ಶುಂಭನು ತನ್ನ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಸುಗ್ರೀವನಲ್ಲಿ ದೇವಿಯನ್ನು ಕರೆತರಲು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ದೇವಿಯೂ ಅವನನ್ನು ಕೊಂದು ಮತ್ತೆ ಬದುಕಿಸುತ್ತಾಳೆ. ನಂತರ ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷನನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕುತ್ತಾಳೆ. ಚಂಡ ಮುಂಡರ ರುಂಡವನ್ನು ಚೆಂಡಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಮೋಹದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಶುಂಭನು ರಕ್ತಬೀಜನ ಮಾತನ್ನು ದಿಗ್ಗರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕೊನೆಗೆ ರಕ್ತಬೀಜನೂ ಕೂಡ ದೇವಿಯಿಂದ ಹತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರುವ ಲೋಕ ಕಂಟಕ ಶುಂಭ ನಿಶುಂಭರನ್ನು ಶಾಂಭವಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದು ದೇವಿ ಸಂಹಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ.

ಕವಿ ಪರಿಚಯ:

ಅಗರಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಭಾಗವತರು ಮೂಲತಃ ಸುರತ್ಕಲ್ ಸಮೀಪದ ಹೊಸಬೆಟ್ಟಿನವರು. ಎಡಪದವು ಹತ್ತಿರದ ಅಗರಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಂತವರು. ತಂದೆ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಯ್ಯ. ತಾಯಿ ರಾಧಮ್ಮ. ಧರ್ಮಸ್ಥಳ, ಕಟೀಲು, ಕೂಡ್ಲ, ಸುರತ್ಕಲ್, ಸುಬ್ರಮಣ್ಯ ಮುಂತಾದ ಮೇಳಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವತರಾಗಿ ತಿರುಗಾಟ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಯಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮ ಎಂಬ ಅಭಿನಂದನ ಗ್ರಂಥ ಇವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣೆಯಾಗಿದೆ. ಇವರು ೨೮ ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಶ್ರೀ ದೇವಿ ಮಹಾತ್ಮೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ಭಾರಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಂಡಿದ್ದು ಯಕ್ಷಗಾನದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಾಖಲೆಯಾಗಿದೆ.

ಟಿಪ್ಪಣಿ:

ಹೆಚ್ಚಿನ ಹರಕೆ ಮೇಳಗಳು ತಮ್ಮ ತಿರುಗಾಟದ ಅರ್ಧ ಭಾಗ ಈ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಸಂಗ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವಡೆ

ಮೇದಿನೀಶ್ವರ ಸುರಥ ಲಾಲಿಸು|
 ಆದಿಯಲಿ ಒಂಕಾರವೆಂಬ ನಿ|
 ನಾದದಲಿ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳು ತಾ|ವಾದರಂದು||1||
 ಜನಿಸಲಜ್ಞಾನದಲಿ ತಮ್ಮಯ|
 ಮನದಿ ಯೋಚಿಸುತಿದರ್ಲಿ ಪರಿ|
 ಜನುಮವಾರಿಂದಾದುದೆಮಗೆಂ|ದೆನುವ ಬಗೆಯ||2||
 ಕಾರಗತ್ತಲೆ ಮುಸುಕಿಕೊಂಡಿರೆ|
 ನೀರ ಮೇಲಕೆ ಇನಿತು ನಾವೇ|
 ಮೂರು ಮಂದಿಗಳಿಲ್ಲ ಮೆರೆಯುವ|ಕಾರಣವನು||3||
 ಒರೆಯುವವರಾರೆಮಗೆ ಮುಂದಕೆ|
 ಇರುವ ಕಾರ್ಯಗಳೇನೆನುತ್ತಲೆ|
 ಆರಿಯದಾದೆವೆನುತ್ತ ಮೂವರು|ಮರುಗುತಿರಲು||4|| 4 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಅರಸ ಕೇಳಾ ಸಮಯದೊಳಗಂ|
 ಬರದ ನುಡಿ ಕೇಳಿಸಿತು ಜ್ಞಾನವ|
 ಕರುಣಿಸಿಹೆ ನಿಮಗಾದಿಮಾಯೆಯ ಪದವ ಸ್ಮರಿಸಿದರೆ||
 ಚರಣದರ್ಶನವಿತ್ತಭಯವ|
 ನ್ನೊರೆವಳೆಂಬುದ ಕೇಳಿ ಮೂವರು|
 ಮೆರೆದು ಸುಜ್ಞಾನದಲಿ ನುತಿಸಿದರಾದಿಮಾಯೆಯನು||1|| 5 ||

ಕಾಪಿ ಅಷ್ಟ

ಜಯತು ಜಯತು ಆದಿಮಾಯೆ| ಸರ್ವ|
 ಭಯವಿನಾಶಿನಿಯೆ ನೀ ಕರುಣದಿ ಕಾಯೆ||
 ದಯಸಾಗರೆಯೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪದ|
 ದ್ವಯವನ್ನು ಮರೆಗೊಂಡೆವತಿ ಮುದದಿಂದ||1||
 ಯಾತಕೆ ಜನ್ಮವನಿತ್ತೆ ನಮ|
 ಗೇತರ ಕಾರ್ಯಗಳೇನುಂಟು ಮಾತೆ|
 ನೀ ತಿಳುಹುತ ಸಕಲವನು| ಸಂ|
 ಪ್ರೀತಿಯೊಳ್ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು ನಮ್ಮವನು|| 2||
 ನೀನಲ್ಲದನ್ಯರಾರಿಹರು|
 ನಮ್ಮ ಸಾನುರಾಗದೊಳಿನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವರು||
 ಜ್ಞಾನವಿಹೀನರಾಗಿರಲು| ತಾಯೆ |
 ನೀನಿತ್ತು ಸುಜ್ಞಾನ ಪೊರೆದು ಕೃಪೆಯೊಳು||3|| 8 ||

ಕೇದಾರಗೌಳ: ಅಷ್ಟ

ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮರೆಂದಿರಿಸಿಹೆ ನಾಮವ|
 ಹರುಷದಿ ಮೂವರಿಗೆ||
 ಇರುವದು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಘನಕಾರ್ಯ ಮುಂದಕೆ|
 ಒರೆದಪೆನದ ನಿಮಗೆ||1||
 ಹೋದ ಕಲ್ಪದಿ ಲಯವಾದ ಪ್ರಪಂಚವ|
 ಮೋದದಿ ಸೃಜಿಸುವರೆ||
 ಕಾಯ್ದು ಮೇಣದ ಲಯಗೊಳಿಸುವ ಹದನಕೆ|
 ಆದಿರೆ ನೀವಾದರೆ||2||
 ಸತ್ವ ರಾಜಸ ತಮವೆನುತಿಪ್ಪ ಗುಣ ಮೂರು|
 ಮತ್ತೆ ರಾಜಸಗುಣದಿ||
 ನಿತ್ಯ ಸೃಜಿಸಲೀ ವಿಧಾತನು ಸಾತ್ವಿಕ|
 ವೆತ್ತು ಹರಿಯು ಪೊರೆಯೆ||3|| 11 ||
 ಹರನು ತಾಮಸದಿ ಸಂಹರಿಸುತ್ತಲಿಪ್ಪುದು|
 ನಿರತ ಎನ್ನಾಜ್ಞೆಯಲಿ||
 ವರಸತ್ಯಲೋಕ ವೈಕುಂಠ ಕೈಲಾಸವು|
 ಇರುವರೆ ನೆಲೆ ನಿಮಗೆ||4||

ಕಷ್ಟಕಾಲದೊಳೆನ್ನ ನಿಷ್ಕೆಯಿಂ ಭಜಿಸಲು|
 ಕೊಟ್ಟು ಸಂದರ್ಶನವ||
 ಇಷ್ಟದಿ ಪೊರೆವೆನೆಂದಭಯವಿತ್ತೈದಲು|
 ತಟ್ಟಿನಂತರ್ಥಾನವ||5||
 ಪೊಡವಿಪ ವೈಶ್ಯರಾಲಿಪುದು ರಾಜಸಗುಣ|
 ಆಡಸಿದರೆ ವಿಧಾತನು||
 ಕಡುಮದವನು ತಾಳಿ ತನ್ನಯ ಮನದಲ್ಲ|
 ನುಡಿದನಿಂತುಭಯರೊಳು||6||
 ಹರಿಹರರಾಲಿಸಿ ಸೃಜಿಸುವ ಕಾರ್ಯವ|
 ಕರುಣಿಸಿರಲು ಮಾತೆಯು||
 ಅರಿತರೆ ನಮ್ಮಲಿ ಹಿರಿಯವನೈಸೆ ನಾ|
 ಮರೆಯಲ್ಲವಿದು ಖರೆಯು||7||
 ಪದುಮಾಕ್ಷ ನಗುತೆಂದ ವಿಧಿಯೆ ನೀ ಸುಮ್ಮನೆ|
 ಮದವ ತಾಳುವೆಯೇತಕೆ||
 ಅಧಿಕ ತಾನೆನುತಲಿನ್ನಾದಿ ಮಾಯೆಯ ನೇಮ|
 ವದ ನಡೆಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ||8||
 ಮೃಡನೆಂದನಾಕ್ಷಣ ಲಯದಧಿಕಾರವ|
 ಪಡೆದವನೈಸೆ ನಾನು||
 ಸುಡುವೆನು ಸಕಲವ ಮುನಿಯಲಿನ್ನದರಿಂದ|
 ದೃಢದೊಳಧಿಕನೆಂದನು||9||
 ಮೊದಲು ನಾ ಸೃಜಿಸಲು ಪದುಮಾಕ್ಷ ಪೊರೆಯುವ|
 ನದ ಹರ ಲಯಗೊಳಿಪ||
 ಅಧಿಕನಾನದರಿಂದ ಮೂವರೊಳೆಂದನಾ|
 ವಿಧಿಯು ಮದವ ಬಿಡದೆ||10||
 ಸೃಷ್ಟಿಪ ಕಾರ್ಯವದಷ್ಟೊಂದು ಘನವಲ್ಲ|
 ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗದ ತೆರದಿ||
 ಕೊಟ್ಟು ಬೇಕಾದುದ ಪೊರೆಯುವ ಹದನವೆ|
 ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದೊರೆದ ಹರಿ||11||
 ಹರನೆಂದನಾಕ್ಷಣ ಸರಿ ನಿನ್ನ ವಚನವು|
 ಪೊರೆಯುವಾತನೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನು||
 ಹರಿಹರರಮ್ಮಲಿ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನೊ|
 ಳೆರಕವಾಗಿಹನು ನಾನು||12|| 20 ||

ಕಾಂಬೋಧಿ : ಝಂಪೆ

ಹರಿಹರರು ನೀವೀರ್ವರೆರಕವಾಗಿರಲಿನ್ನು|
 ಇರುವುದೇ ಭೀತಿ ಮನದೊಳಗೆ||
 ಹಿರಿತನವನೀಕ್ಷಣವೆ ಪರಿಕಿಸುವ ಬಗೆಗಾಗಿ|
 ಧುರಗೈವ ನಾವು ನಮ್ಮೊಳಗೆ||1|| 21 ||

ಭೀಂಪಲಾಸ್: ರೂಪಕ

ವಾದದಿ ಫಲವಿಲ್ಲ ಶೋಧನೆಯಿಂದಲೆ|
 ಸಾಧಿಸಿ ತಿಳಿಯುವ ನಿಜವ||
 ಹೋದ ಕಲ್ಪದಿ ಲಯವಾದ ಪ್ರಪಂಚವು|
 ಐದಿ ಭರದಿ ನೆಲೆಸಿರುವ||1||
 ಹದನವರಿಯಲೋರ್ವನುದರವನಿನ್ನೋರ್ವ|
 ನೊದಗಲಿ ಪೊಗುತ ಸರ್ವವನು||
 ಮುದದಿ ಶೋಧಿಸುತ ಕಂಡುದನು ಪೇಳುವುದನೆ|
 ವಿಧಿಯಿಂದ ಎನ್ನುದರವನು||2|| 23 ||

ಭೂಪಾಳಿ: ತ್ರಿವಡೆ

ಹರಿಯು ಪೊಗುತಲೆ ವಿಧಿಯ ಜಠರವ|
 ಪರಿಕಿಸಲು ಬಳಿಕಲ್ಲಿ ಕಂಡನು|
 ಸರಿದ ಕಲ್ಪದಿ ಪ್ರಳಯ ಹೊಂದಿದ|ಧರೆಗಳೆಲ್ಲ||1||
 ಸ್ವರ್ಣಮಯವಾಗಿರಲಿಕ್ಕೀತ ಹಿ|
 ರಣ್ಯಗರ್ಭನೆನುತ್ತ ಮನದಲಿ|
 ನಿರ್ಣಯವ ತಳೆದಾಗಲಾ ಹರಿ|ತನ್ನ ಮನದಿ||2||

ಸಾರುವೆನು ಹೊರಗನುತ ಮೇಲಕೆ|
ಏರಿ ತುದಿಯನು ಕಾಣದೆಯೆ ಬಾ|
ಯಾರಿ ಕೆಳಗಿಳಿದರಸಿ ಕಂಡಧೋದ್ವಾರವನ್ನು||3|| 26 ||

ಕಂದ

ಆ ದ್ವಾರದಿ ಪೊರಟಾ ಕ್ಷಣ|
ಮಾಧವ ಕನಕೋದರನ ಬಳಿಗೈತಂದಾಗಂ||
ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡಿಹ ಹದನವ|
ಮೋದದಿ ತಾ ನುಡಿದನಿರದೆ ಕಮಲಜನೊಡನೆ||1|| 27 ||

ಬಿಲಹರಿ: ಅಷ್ಟ

ಶೋಧಿಸಿದನು ನಿನ್ನುದರವ|ಒಳ|
ಗೈದಿ ನಾ ಕಂಡನು ಭರದಲಿ ಮೆರೆವ||
ಹೋದ ಕಲ್ಪದಿ ಲಯವಾದ|ಸರ್ವ|
ಮೇದಿನಿಗಳು ಮೆರೆಯುತಿಹ ವಿನೋದ||1||
ಕುಂದಣಮಯವಾಗಿರುವುದು|ಅದ|
ರಿಂದ ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನು ನೀನೆನ್ನುವುದು||
ಹೊಂದಿತು ಪೆಸರೊಂದು ನಿನಗೆ|ಹೊರ|
ಬಂದಿರ್ಪೆನ್ನೆ ನಾನಧೋದ್ವಾರದೊಳಗೆ||2|| 29 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಹರಿಯೆ ನೀ ಬಹುಹೀನ ದ್ವಾರದಿ|
ಸರಿದ ಕಾರಣದಿಂದ ಮುಂದಕೆ|
ಕರೆಯಲ್ಪಿನಿನ್ನುವನಧೋಕ್ಷಜನೆಂಬ ಪೆಸರಿನಲಿ||
ಅರಿತುಕೋ ಪಂಥವನು ಬಿಡುವೆನೆ|
ಸರಿದು ನಿನ್ನುದರವನು ಶೋಧಿಸಿ|
ಬರುವೆನೀಕ್ಷಣವೆಂದು ಪೊಕ್ಕನು ಹರಿಯ ಜಠರವನು||1|| 30 ||

ಸಾಂಗತ್ಯ: ರೂಪಕ

ಸುರಥ ವೈಶ್ಯರು ಕೇಳಿ ಪರಮೇಷ್ಠಿ ಗರ್ವದಿ|
ಹರಿಯ ಜಠರವ ಪೊಗುತಲಿ||
ಪರಿಕಿಸಿ ಕಂಡನು ಸರಿದ ಕಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ||
ಮರೆಗೊಂಡ ಧರಣಿ ಎಲ್ಲವನು||1||
ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರೇಕಾದಶರುದ್ರರು|
ಸಾದರದಲಿ ಕಮಲಜರು||
ಆ ದೇವನುದರದಿ ಮೆರೆಯಲನೇಕರು|
ಮೋದದೋಕ್ಷಿಸುತೆಂದ||2||
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡೋದರಭರಿತನು ಹರಿ ನಿಶ್ಚಯ|
ಹೆಮ್ಮೆಯ ತಳೆದು ನಾನ್ಯಾಕೆ||
ಸುಮ್ಮನೆ ಪಂಥವ ಗೈದೆ ಹರಿಯೊಳಿಂದು|
ಬೊಮ್ಮ ಮರುಗಿದ ಮನದಲಿ||3||
ತೆರಳುವ ಹೊರಗಂದು ಸರಿದು ಮೇಲಕೆ ತುದಿ|
ದೊರಕದಾಗಲು ಕೆಳಗಿಳಿದು||
ಆರಸಿ ಪಥವ ಕಾಣದೆಯೆ ತರಹರಿಸುತ್ತ|
ಲಿರೆ ದಿವ್ಯ ಸಾಹಸ್ರಕಾಲ||4|| 34 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಸ್ಮರಿಸೆ ಭಕ್ತಿಯೊಳಾದಿಮಾಯೆಯ|
ಹರಿಯ ನಾಭೀಕಮಲನಾಳದಿ|
ಮೆರೆವ ಪಥ ಗೋಚರಿಸೆ ಪೊರಟಾಕ್ಷಣವೆ ಧೈರ್ಯದಲಿ||
ಬರುತಿರಲು ಹರಿ ಯೋಗ ಮಾಯೆಯ|
ವೆರಸಿ ವಟಪತ್ರದಲಿ ತಾ ಮಲ|
ಗಿರಲು ನಿದ್ರೆಯೊಳಂದು ಕಾಲ್ಪೆರಳಿರಿಸಿ ಬಾಯೊಳಗೆ||1|| 35 ||

ವಾರ್ಧಿಕ

ಬರುತಲಾ ಕಮಲಜಂ ಸರಸಿಜದ ಮೇಲೆ ತಾ|
ನಿರದೆ ಪದ್ಮಾಸನವ ಭರದಿಂದ ಬಲಿದು ಕು|
ಳ್ಳಿರುತ ನಾಲ್ಪೆಸೆ ನೋಡೆ ಮೆರೆದ ನಾಲ್ಮೊಗದಿಂದ ಯಿರದೆ ಮೇಲಕೆ ನೋಡಲು||

ವರಪಂಚವದನದಿಂ ಪರಿಶೋಭಿಸುತ್ತಲವ|
ಹರಿಯ ಪದಯುಗಗಳಂ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ಭಕ್ತಿಯೊಳ|
ಗಿರುವ ವೇಳ್ಯದೊಳಗಚ್ಚುರಿಯಾದುದೇನೆಂಬೆ ಸುರಧ ವೈಶ್ಯರು ಲಾಲಿಸಿ||1|| 36 ||

ಭಾಮಿನಿ: ಅರ್ಧ

ಹರಿಯು ಮಲಗಿರೆ ಯೋಗನಿದ್ರೆಯೊ|
ಳಿರದೆ ಕರ್ಣದ ಕಿಲ್ವಿಷವ ಕಿರು |
ವೆರಳಿನಲಿ ಹೊರಗಡಹೆ ದಾನವರೀರ್ವರುದಿಸುತಲಿ||1|| 37 ||

ಭೈರವಿ: ಆಷ್ಟ

ಅರೆರೆ ಏನಚ್ಚುರಿಯು | ತಿಳಿಯದಾಯ್ತು|ಪರಿಕಿಸಲಾವೆಡೆಯು||
ಮೆರೆಯುತ್ತಲೀರ್ಪುದು ಜಲಮಯವಾಗಿಯೆ| ಹೊರತು ಕಾಣಿಸದನ್ಯವು||1||
ಕಾರಗತ್ತಲೆಯಲ್ಲದೆ| ಕಂಗಳಿಗಿನ್ನು| ಬೇರೇನು ಕಾಣುವುದೆ||
ಈ ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಜನ್ಮವ ಕೊಟ್ಟವ|ರಾರು ತಿಳಿಯದಾದುದೆ||2||
ಮಧುಕೈಟಭರೆನುತ್ತಲಿ| ಪೆಸರ ತಾವೆ| ಮುದದಿಂದಲಿರಿಸುತ್ತಲಿ||
ಉದರಾಗ್ನಿ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿರ್ಪುದು ನಮಗಿನ್ನು| ಹದನವೇನಿದಕೆನ್ನುತ||3||
ಜಡದಿಯ ಶೋಧಿಸುವ| ಆಹಾರವ | ಪುಡುಕುತ್ತ ನಾವೈದುವ||
ಪಿಡಿದು ಭಕ್ಷಿಸುವುದು ದೂರಕಿದುದನ್ನೆಂದು| ನಡೆದರು ಶೌರ್ಯದಲಿ||4|| 41 ||

ಮಾರವಿ: ಏಕ

ಮೋಣಕಾಲಿನ ಪರಿಯಂತರವಿಹ ಜಲ|ವನು ಕದಡುತಲಂದು||
ಧನುಜರು ಶೋಧಿಸುತಾಹಾರವನಾ| ವನಧಿಯೊಳಗೆ ನಲಿದು||1||
ಬಡಿದಬ್ಬಿಸುತಲೆ ಜಡಧಿಯನೀರ್ವರು| ನಡೆದರೆ ಶೌರ್ಯದಲಿ||
ಜಡಜದಿ ಕುಳಿತಿಹ ಕಮಲಜನನು ಕಂ|ಡೊಡನತಿ ಹರುಷದಲಿ||2||
ಸಿಕ್ಕಿದನಿಕೋ ಚಿಕ್ಕವನೋರ್ವನು| ಗಕ್ಕನೆ ಕಮಲದಲಿ||
ಸೊಕ್ಕಲಿ ಕುಳಿತಿಹ ಮುಕ್ಕುವುದೀತನ| ಈ ಕ್ಷಣ ಪಿಡಿಯುತಲಿ||3||
ಪಿಡಿ ಬಡಿ ಜಲದೊಳಗಡಗದ ಮುನ್ನವೆ| ತಡೆಯುತ ನೀನೆನುತ||
ನಡೆತರೆ ದಾನವರೀಕ್ಷಿಸಿ ಕಮಲಜ| ನಡ ನಡುಗುತ ಭಯದಿ||4|| 45 ||

ಹಿಂದೋಳ: ತ್ರಿವಡೆ

ಹರಿಯನಾಭೀಕಮಲನಾಳದಿ| ಮರೆಗೊಳುತಲೆ| ವಿಧಾತ ಮನದಲಿ|
ತರಹರಿಸಿದನು ದೈತ್ಯರುರೆ ತಿನ| ಬರುವರೆನ್ನ||1||
ಹರಿಯು ತಾ ನಿದ್ರೆಯಲಿ ಮಲಗಿಹ| ಪೊರೆಯುವರ ನಾಕಾಣೆನನ್ಯರ|
ಬರಿದ ಕೆಟ್ಟಿನು ತಾನೆನುತ್ತಲೆ| ಮರುಗುತೆಂದ||2||
ವ್ಯರ್ಥ ಮರುಗುವುದೇತಕಭಯವ|ನಿತ್ತಿರಲು ವರದಾದಿ ಮಾಯೆಯ|
ಕಷ್ಟಕಾಲದಿ ನುತಿಸೆ ಪೊರವೆನೆನುತ್ತ ಮೊದಲೆ||3||
ಮರುಗಲೇಕೆ ವಿಧಾತ ಮನದಲಿ| ಸ್ಮರಿಸುವುದ್ಯಾಕೆನ್ನನೀ ಪರಿ|
ಒರೆಯಬಾರದೆ ಬಂದ ಕಷ್ಟವ|ನರಿತುಕೊಂಬೆ||4||
ಮಾತೆ ಲಾಲಿಸು ಜಲದೊಳೀರ್ವರು| ಧೂರ್ತರುದಿಸುತ ಎನ್ನನಿಂದಲಿ|
ಘಾತಿಸಲಿಕಟ್ಟುವರು ಅದರಿಂ| ಭೀತಿಗೊಂಡೆ||5|| 50 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಮರುಗಬೇಡ ವಿಧಾತ ನಾ ಶ್ರೀ|
ಹರಿಯ ಸೇರಿಹ ಕಾರಣದೊಳವ|
ನಿರುವ ನಿದ್ರೆಯೊಳಿನ್ನು ಶೀಘ್ರದೊಳಗಲಿ ಪೋಗುವೆನು||
ಭರದೊಳಗಚ್ಚುರಗೊಂಡು ದೈತ್ಯರ|
ತರಿದು ಕೊಡುವನು ಭೀತಿ ಬೇಡ್ಯ|
ವರಸುದರ್ಶನ ಕೊಡುತವಗೆ ನೀ ಮರೆಯೊಳಿಹುದೆಂದು||1|| 51||

ಭಾಮಿನಿ

ತೊಲಗಿ ನಿಲಲಾ ಯೋಗಮಾಯೆಯು|
ನಳಿನನಾಭನು ತೊರೆದು ನಿದ್ರೆಯು|
ಕುಳಿತಿರಲು ಕಿರುನಗೆಯ ಬೀರುತ ತನ್ನ ವದನದಲಿ||
ಜಲಧಿಯಲಿ ಶೋಧಿಸುತ ವಿಧಿಯನು|
ಖಳರು ನಡೆತರುತಾಗ ಕಂಡಾ|
ನಳಿನನಾಭನನಿರದೆ ನುಡಿಸಿದರಾಗ ಗರ್ವದಲಿ||1|| 52 ||

ಶಂಕರಾಭರಣ: ಏಕ

ಯಾರೆಲಾ ಪೇಳಯ್ಯ ನೀನು|
 ಬೀರಲೇಕೆ ಕಿರುನಗೆಯನು|
 ನೀರಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ| ಕಾರಣವೇನು||1||
 ತೋರು ಬೇಗ ಮೊದಲು ಕಂಡ|
 ಪೋರನೆಲ್ಲಿ ಪೋದ ಭಂಡ|
 ಧೀರ ಮಧುಕೈಟಭರೆಮ್ಮ ವಿಚಾರವರಿಯೆಯ||2||
 ಧೀರ ಮಧುಕೈಟಭರೆ ನೀವು|
 ಭೂರಿ ತೋಷವಾಂತೆ ದಿಟವು|
 ಯಾರ ಕಂಡಿರಯ್ಯ ಮೊದಲು| ನಾನರಿಯೆನಿಂದ||3||
 ತೋರುವ ಜಲಧಿಗಧಿ|
 ಕಾರಿಯಾಗಿರುವೆ ನಾನು|
 ಬೇರೆ ಕಾಣೆ ಎನ್ನ ಹೊರತು| ವಾರಿಧಿಯಲಿ||4||
 ಜಲಧಿಗೊಡೆಯ ತಾನೆಂದೆನುತ|
 ಗಳಹಬೇಡ ಎಲವೊ ಧೂರ್ತ|
 ತಿಳಿಯದೆಮ್ಮ ವಿಕ್ರಮವನು ಸಲುಗೆಯಿಂದಲಿ||5||
 ತಲೆಗಟ್ಟಿದು ಮೊದಲಿದವಗೆ|
 ಎಲವೊ ಒಂದೆ ಶಿರವು ನಿನಗೆ|
 ಇಳುಹಿ ನಿನ್ನ ಗಂಟಲೊಳಗೆ| ಕಳವೆವು ಹಸಿವ||6||
 ಇಳಿವ ತುತ್ತಲ್ಲ ಗಂಟಲಲಿ|
 ಭಲವು ಬೇಡ ನಿಮಗನ್ನಲಿ|
 ನಲವಿನಿಂದ ಮರೆಯ ಸೇರೆ| ಸಲಹಿಕೊಂಬೆನು||7||
 ತಲೆಗಟ್ಟಿದವರನು ಸಹಿತ|
 ಕಲಿಗಳಾದ ನೀವು ಸಹಿತ|
 ತಳುವದೆನ್ನೊಳ್ಳೈಕ್ಕವೆಲ್ಲ| ತಿಳಿದು ನೋಡಲು||8||
 ಪೊರೆವದಾತನ್ಯಾರೊ ನಮ್ಮ|
 ಬರಿದೆ ಗಳಹಬೇಡ ಹಮ್ಮ|
 ಶರಣು ಬರುವುದುಂಟೆ ನಾವು| ಧರಸಮರ್ಥರು||9||
 ಪರಿಕಿಸಬೇಕಿನ್ನಾ ಬಗೆಯ|
 ಮರೆಸು ನಿನ್ನ ಭುಜದ ಸಿರಿಯ|
 ಧರದೊಳೆಂದು ಪಿಡಿದಳೆದರು| ಹರಿಯನಾಕ್ಷಣ||10|| 62 ||

ಭೈರವಿ: ಏಕ

ಫಡ ಫಡ ಧನುಜಾಧಮರೆ| ನಾ|
 ನುಡಿದ ಹಿತವ ಮೀರಿದರೆ||
 ಕಡೆಗಾಲವು ನಿಮಗಿಂದು|ದಿಟ|
 ಪಿಡಿದೆಳೆಯುವಿರೈ ಬಂದು||1||
 ಗಳಹದಿರೆಲವೊ ವ್ಯರ್ಥ| ಫಡ|
 ಕೊಲುವವರ್ಯಾರಲೊ ಧೂರ್ತ||
 ಕಲಿಗಳಾದ ನಮ್ಮವನು|ದಿಟ|
 ಉಳಿಸೆವು ನಾವ್ ನಿನ್ನನ್ನು||2||
 ತುತ್ತೊಂದಕೆ ಸಾಲದಿರೆ|ನೀ|
 ವ್ಯರ್ಥ ಪೌರುಷವಾಡಿದರೆ||
 ಚಿತ್ತದಿ ಬಗೆವವರೆಲ್ಲ|ತವ|
 ಸತ್ವವ ಪರಿಕಿಪುದೆಲ್ಲ||3||
 ಸರಿ ಸರಿ ವಿಕ್ರಮರಹುದು|ಸಂ|
 ಗರದಲಿ ಪರಿಕಿಸಬಹುದು||
 ವರಭುಜಸಿರಿಯನ್ನನುತ|ದೈ|
 ತ್ಯರಿಗೆಂದನು ಗರ್ಜಿಸುತ||4|| 66 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಸೆಣಸಿ ಪಂಚಸಹಸ್ರಕಾಲದಿ|
 ಧನುಜರಲಿ ಜಯ ಸೇರದಿರುತ್ತಿರೆ|
 ನಳಿನನಾಭನು ಸ್ಮರಿಸೆ ಭಕ್ತಿಯೊಳಾದಿಮಾಯೆಯನು||
 ಮನದೊಳರಿತನು ಧರದೊಳಸದಳ|
 ಹನನಗೊಳಿಸುವೆ ಕಪಟದೊಳಗೆಂ|
 ದನುತಲಾ ಮಧುಕೈಟಭರ ಪೊಗಳುತ್ತಲಿಂತೆಂದ||1|| 67 ||

ಖರಹರಪ್ರಿಯ: ಅಷ್ಟ

ಮೆಚ್ಚಿದೆ ನಿಮ್ಮ ಪೌರುಷಕೆ|ಬಲು|
ಹೆಚ್ಚಿನ ತೋಳ ಸಾಹಸಕೆ||
ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಂತೆ ನಾನುಚ್ಚರಿಸುವದೇನು|
ಅಚ್ಚಳಿಯದ ಭಟರಹುದು ಸಂಗರದಲ್ಲಿ||1||
ವೈರದೋರದು ಮನದೊಳಗೆ| ಮೋಹ|
ವೇರುತ್ತಲಿದೆ ಮನದೊಳಗೆ||
ಭೋರನೆ ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟವೇನದ ಬೆಸಗೊಳೆ|
ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದೀವೆ| ವೀರರೆ ಕೇಳಿರಿ||2||
ಎನಲೆಂದರಾಗ ಗರ್ವದಲ್ಲಿ| ನೀನು|
ರಣದಿ ಸೋತವನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ||
ಮನದಿರವಿತ್ತ ಪೆನೆನುವುದು ತರವಲ್ಲ||
ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದುದ ಅನುಮಾನಿಸದೆ ಕೇಳು||3|| 70 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಕೊಡುವ ದಾತರು ನೀವು ನಿಶ್ಚಯ|
ಪಡೆವ ಭಾಗ್ಯಕೆ ಬೇರೆ ಕಾಣೆನು|
ಅಡಸಿರಲು ಜಲ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿಲಿ ನಿಮ್ಮ ಶಿರಗಳನೆ||
ಕೊಡುವದೆಂದೆನಗೆನುತ ದಾನವ|
ರೊಡನೆ ಬೆಸಗೊಳೆ ಲಾಲಿಸುತ್ತಲಾ|
ನುಡಿಯ ಹಮ್ಮಿಸುತ್ತ ತಮ್ಮೊಳಗೆಂದರೀ ತೆರದಿ||1|| 71 ||

ತೋಡಿ: ರೂಪಕ

ಏನ ಮಾಡುವುದೆಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವ ಕೇಳಿದ|
ಜಾಣತನದಲಿ ವಂಚಿಸುತ್ತ|
ಸಾನುರಾಗದಲೀವೆ ಮನದಿರವೆನುತಲೆ|
ತಾನೆಮ್ಮೊಳೆಂದಂಥ ಮಾತ||1||
ಕೇಳದೆ ಮದವನು ತಾಳಿದ ಕಾರಣ|
ಬಾಳುವೆ ಕೆಡಿಸಿದವಕಟ||
ಪೇಳಿನ್ನು ಫಲವೇನು ಎನುತಲೆ ತಮ್ಮೊಳು|
ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಲೆಂದರವರು||2||
ನುಡಿದಂತೆ ಶಿರಗಳ ಕೊಡುವವು ಡಿಟವಾಗಿ|
ಒಡಲಿಗೆ ಜಲ ಸೋಕದಂತೆ||
ಪಡೆಯುವೆಯಾದರೆ ತಡವಿಲ್ಲವೆನುತಲೆ|
ನುಡಿಯೆ ದೈತ್ಯರು ಹರಿ ನಗುತ್ತ||3||
ಆರಿಯರೆನ್ನಯ ನೆಲೆ ಮರುಳರೆಂದನುತಲೆ|
ಕರುಣಿಸಿ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯನು||
ಮೆರೆಯಲು ವಿಶ್ವರೂಪದೋಳೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಲೆ|
ನೆರೆ ನುತಿಸಿದರಾ ಹರಿಯನು||4|| 75 ||

ಸಾವೇರಿ: ಏಕ

ಕ್ಷೀರಾರ್ಣವಶಯನ| ನಾರಾಯಣ| ನೀರಜದಳನಯನ||
ಘೋರದುರಿತಸಂಹಾರಣ ದೀನೋ|ಧ್ವಾರಿ ರಮಾರಮಣ| ನಾರಾಯಣ||1||
ಮೃತ್ಯುಂಜಯಮಿತ್ರ| ಪವಿತ್ರ| ನಿತ್ಯಸನ್ನತಿ ಪಾತ್ರ||
ಮತ್ತೇಭವರದ ದೈತ್ಯಾನ್ವಯಗಜ| ಮೊತ್ತ ಪಂಚವಕ್ತ್ರ| ಪವಿತ್ರ||2|| 77 ||

ತೋಡಿ: ರೂಪಕ

ಮೆಚ್ಚಿದೆ ನಿಮ್ಮಯ ಭಕ್ತಿ ಭಾವಕೆ ನಾನು|
ಹೆಚ್ಚು ಮಾತುಗಳಿಂದಲೇನು||
ಉಚ್ಚರಿಸಲು ಮನದಿಚ್ಛೆಯೇನೆಂಬುದ|
ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಕೊಡುವೆನು||1||
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ದಿವ್ಯ ಚರಣವೀಕ್ಷಿಸಿದ ಮೇ|
ಲಿರುವುದೆ ಬಯಲಾಸೆ ನಮಗೆ||
ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಕೀರ್ತಿಯು ಮೆರೆಯುವ ತೆರದಲ್ಲ||
ಪೂರೆಯಬೇಕೆಮ್ಮನು ದಯದಿ||2|| 79 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಕರುಣಿಸುತಲಭಯವನು ಜಂಘೆಯೊ|
 ಳಿರಿಸಿ ದೈತ್ಯರ ಶಿರಗಳನು ಸಂ|
 ಹರಿಸುತಲೆ ಮೇದಸ್ಸನಾ ಜಲಧಿಯಲಿ ಸೇರಿಸುತ||
 ಧರೆಯ ಸೃಜಿಸುತ ಮೇದಿನಿಯನು|
 ತ್ತಿರಿಸಿ ಪೆಸರನು ನಾಭಿಕಮಲದಿ|
 ಮೆರೆವ ಕಮಲಜನನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಕಾರ್ಯದಲಿ||1|| 80 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಇತ್ತಲಾ ಕಶ್ಯಪ ಮುನೀಶನ|
 ಪತ್ನಿಯಾಗಿಹ ದಿತಿಯು ತನ್ನಯ|
 ಪುತ್ರರೆಲ್ಲರು ಸುರಪುರವ ಬಯಸುತ್ತ ಸಂಗರಕೆ||
 ಸತ್ವದಿಂದಲೆ ಪೋಗಿ ತ್ರಿದಶರ|
 ಕೃತ್ರಿಮಕೆ ಸಿಲುಕುತ್ತ ಮಡಿದರೆ|
 ನುತ್ತ ತನ್ನಯ ಮನದಿ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತ ಪೇಳಿದಳು||1|| 81 ||

ಕಾಂಬೋಧಿ: ಏಕ

ಮುಂದೇನು ಗತಿ ತನಗೆ|
 ಎನ್ನಯ ಮುದ್ದುಕೆಂದರು ಮಡಿದ ಮೇಗೆ||
 ಇಂದ್ರಲೋಕವ ಬಯಸಿ|
 ತೆರಳಿ ಧುರ|ಕೆಂದು ಮಾರ್ಬಲವೆರಸಿ||1||
 ತ್ರಿದಶರ ಪಕ್ಷದಲಿ|
 ಮಕ್ಕಳ ಕೊಂದ|ಮಧುವೈರಿ ಕಪಟದಲಿ||
 ವಿಧಿಯನ್ನ ಪಣೆಯೊಳಗೆ|
 ಬರೆದ ಬರಹ|ವಿದನು ಪೇಳುವೆನ್ನಾರಿಗೆ||2||
 ಅನುಜೆಯ ಸುತರೆಲ್ಲರು|
 ನಾಕದ ಭಾಗ್ಯ|ಅನುಭವಿಸುತಲಿಹರು||
 ಎನಗಿಲ್ಲದಿರೆ ಸುತರು|
 ಆ ಸಂಪದ|ವನು ಪಡೆಯುವದಿನ್ನಾರು||3|| 84 ||

ಕಂದ

ಇಂತೀಪರಿ ಮನಮರುಗುವ|
 ಅಂತರ್ಯವನರಿಯದೆ ಸುತೆ ಮಾಲಿನಿಯಾಗಳ್||
 ತಾಂ ತಳುವದೆ ನಡೆತಂದಾ|
 ಮುಂತಾಗಿಯೆ ಮಣಿದುಸುರಿದಳಾ ಜನನಿಯೊಳಂ||1|| 85 ||

ಸಾವೇರಿ: ಅಷ್ಟ

ಚಿಂತಿಪುದ್ಯಾಕವ್ವ ತಾಯೆ|ಗುಣ|
 ವಂತೆ ನೀನೆಸಿದೆ ಕೋಮಲ ಕಾಯ||
 ಸಂತಸದಿಂದೆನ್ನನಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಿಸುತ ನೀ|
 ಸಂತೋಷ ತಳವ ಈ| ಸಂತಾಪವೇನಿದು||2||
 ಎನ್ನಿಂದಾದಪರಾಧವೇನು|ಪೇಳ|
 ಲಿನ್ನು ನಿನ್ನನುಮತಿಯಂತೆ ವರ್ತಿಪೆನು||
 ಮುನ್ನ ಸಂತಾಪಗಳನ್ನು|ತ್ಯಜಿಸಿ ಪೇಳು|
 ಎನ್ನೊಳಗೆನಲಾಗ| ಕನ್ನೆಯೊಳಂದಳು||3|| 87 ||

ಬಿಲಹರಿ: ಝಂಪೆ

ಅಮರ ಲೋಕವ ಕಿರಿಯರಾಳುವುದು ಸಮವೆ|
 ಕಮಲಮುಖಿ ನಿನಗೆ ವಿರಚಿಸಲಿಲ್ಲ ಮದುವೆ||
 ಅಮಮ ಕರ್ಬುರವಂಶ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದೆಂತು|
 ಕಮಲಸಂಭವನ ಕೃಪೆಯಿಲ್ಲದಿನಿತಾಯ್ತು||1|| 88 ||

ಭಾಮಿನಿ

ತರಳೆ ನೀನದರಿಂದ ತಪದಲಿ|
 ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನನ್ನು ಒಲಿಸುತ|
 ತರಳರುಸಿದಿಸುವ ಫಲವ ಪಡೆದರೆ ಬಳಿಕ ನಿನಗಾನು||

ವಿರಚಿಸುವೆ ಪರಿಣಯವ ನೀ ಮನ|
ಮರುಗಬೇಡೆಂದೆನಲು ಕೇಳುತ|
ಎರಗಿ ನೇಮವಗೊಂಡು ಪೊರಟಳು ಅಜನ ತಪಕೆಂದು||1|| 89 ||

ಖರಹರಪ್ರಿಯ: ಅಷ್ಟ

ಜನನಿಯಾಜ್ಞೆಯಲಿ ಮಾಲಿನಿಯು|ವರ|
ತನುಜಾಪೇಕ್ಷೆಯಲಿ ಕಾಮಿನಿಯು||
ಕನಕಗರ್ಭನ ತಪವನು ಗೈವೆನೆನುತಲೆ|
ವನಕಾಗಿ ನಡೆತಂದು ಮನದಿ ಯೋಚಿಸಿದಳು||1||
ಚಲುವಿಕೆ ಯೌವನದಿಂದ|ನಾನು|
ಸೆಲೆ ಶೋಭಿಸುವೆನದಿಂದ||
ಇಳೆಯ ಕಾಮುಕರೆನ್ನ ಕಂಡರೆ ಮೋಹಿಸ|
ದುಳಿಯರು ತಪಕಿನ್ನು ವಿಘ್ನವಾಗುವುದೈ||2||
ಸುರರೆಮ್ಮ ಹಗ್ಗಗಳಾಗಿಹರು|ನಿಜ|
ವರಿತರೆ ತಪಕಿನ್ನು ವಿಘ್ನ ತರುವರು||
ಮರೆಸಿ ನಾ ನಿಜವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಮಹಿಷಿರೂಪ|
ವಿರಚಿಪೆ ತಪವೆಂದು ತರಳೆಯಾದಿನದಲಿ||3|| 92 ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ: ಶ್ರೀವಡೆ

ಇನಿತು ಮಾಲಿನಿ ಮಹಿಷಿ ರೂಪದಿ|
ವನಜಪೀಠನ ತಪದೊಳಿರಲಾ|
ವನದೊಳಿರುತಿಹ ಮುನಿ ಸುಪಾಶ್ವರ್ಥಕ|ನನಿತ ತಿಳಿದು||1||
ಅರರೆ ಏನಾಶ್ವರ್ಯವೀ ಪರಿ|
ತರುಣಿಯೋರ್ವಳು ಮರೆಸಿ ನಿಜವನು|
ವಿರಚಿಪಳು ವರತಪವನಿಂದಿನೊ|ಳೊರೆವುದೇನು||2||
ಮುನಿಕುಲಕ್ಕಪಮಾನವಾದುದು|
ತನುಜನಾಪೇಕ್ಷೆಯೊಳಗಿಹಳಲಿ|
ಜನಿಸಲಿನ್ನಾ ಮಹಿಷನೆನ್ನುತ|ವನಕೆ ನಡೆದ||3|| 95 ||

ಕಾಂಭೋದಿ: ಏಕ

ಹರಹರಯಂತಾದುದೇ|ಸುಪಾಶ್ವರ್ಥಕ| ನೆರೆ ಶಪಿಸಿದ ಬರಿದೆ||
ಧರೆಯ ಕಾಮುಕ ಜನಕೆ|ಬೆದರಿ ನಾನು| ವಿರಚಿಸಲೀ ತಪಕೆ||1||
ಅನಿಮಿಷಪುರವಾಳುವ|ಮಗನ ಬಯಸಿ|ಇನಿತೆಸಗಿದೆ ತಪವ|
ಜನಿಸೆ ಮಹಿಷನೆನ್ನುಲಿ|ಫಲವೇನು ಪೋಗಿ|ಜನನಿಯೊಳೇನೆನ್ನಲಿ||2|| 97 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಮರುಗಿ ಫಲವೇನಿನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ|
ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ|
ಆರಿಕೆ ಗೈದಪೆನವನ ಚರಣದಿ ಸಕಲ ವಾರ್ತೆಗಳ||
ಪೊರೆಯದಿರನೆಂದೆನುತ ದೃಢ ಮನ|
ವಿರಿಸಿ ತಪವನು ಗೈಯುತಿರಲಾ|
ಸರಸಿಜೋದ್ಭವ ಕರುಣದಿಂ ಮೈದೋರಿದನು ಸತಿಗೆ||1|| 98 ||

ಕಾಪಿ: ಅಷ್ಟ

ಏನಿದು ಏನಿದು ಘನತರ ತಪವು|
ಮಾನಿನಿಮಣಿಯೆ ನೀ ಬಳಲಿಹ ದಿಟವು||
ಸಾನುರಾಗದಿ ಪೇಳು ಮನದಿರವನ್ನು|
ನಾನೀವೆನೆಂದನೈತಂದ ಕಮಲಜನು||1|| 99 ||

ಕಾಂಬೋಧಿ: ರೂಪಕ

ಕರುಣಸಾಗರದೇವ|ಪರಮೇಷ್ಠಿ ಕೇಳಯ್ಯ|
ಹರುಷದಿಂದಲೆ ಮನದಿರವ||
ಧುರಧೀರನಾಗಿಹ|ತರಳನ ಬಯಸಿ ನಾ|
ವಿರಚಿಸಿದನು ಘೋರ ತಪವ||1||
ಮುನಿ ಸುಪಾಶ್ವರ್ಥಕನೈದಿ|ಮುನಿದು ಶಪಿಸಿದನು|
ಜನಿಸಲಿ ಕೋಣ ಎಂದನಗೆ||
ವನಜಪೀಠನೆ ಫಲ|ವನು ಕಾಣೆನಿನ್ನು ಕೋ|
ಣನು ಪುಟ್ಟಿದರೆ ಧರೆಯೊಳಗೆ||2|| 101 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಮರುಗದಿರು ಮಾಲಿನಿಯೆ ಮುನಿವರ|
ನೊರೆದ ವಚನವು ತಪ್ಪಲರಿಯದು|
ತರಳ ಮಹಿಷನು ಜನಿಸಿದರು ನಿನ್ನದರದಲಿ ಮುಂದೆ||
ಧುರ ಪರಾಕ್ರಮಿಯೆನಿಸಿ ತ್ರಿಜಗದಿ|
ಮೆರೆಯುವನು ಘನಕೀರ್ತಿಯಿಂದಲೆ|
ಮರೆಯ ಮಾತಲ್ಲನುತ ಸಂತೈಸಿದನು ಮಾನಿನಿಯ||1|| 102 ||

ಬೇಹಾಗ್: ಅಷ್ಟ

ಕನಕಗರ್ಭನ ನೇಮವನುಗೊಂಡು ಮಾಲಿನಿ|
ಘನಹರುಷವನೆ ತಾಳಿ||
ಕ್ಷಣದೊಳು ನಿಜರೂಪವನು ತಳೆಯುತ್ತಲೆ|
ಮನೆಗೈದಿ ಜನನಿಯಲಿ||1||
ಲೀಲೆಯಿಂ ವರಿಸೆ ಪಾತಾಳಾಧಿಪತಿ ವಿದ್ಯು|
ನ್ಮಾಲಿ ದಾನವನೆಂಬನ||
ನೀಲಕುಂತಳೆ ಗರ್ಭತಾಳುತ್ತ ಪಡೆದಳು|
ಬಾಲಕನಾ ಮಹಿಷನ||2|| 104 ||

ಭಾಮಿನಿ

ತರಳ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರಲು ದಾನವ|
ನೆರವಿ ಸಹ ಖಳ ನಾಕಲೋಕಕೆ|
ತೆರಳಿ ಧುರದಲಿ ಯಕ್ಷಬಾಣದಿ ಹರಣ ನೀಗಲೆ||
ಪರಿಕಿಸುತ ಬಳಿಕೋರ್ವ ಚಾರನು|
ತರಹರಿಸಿ ಭಯದಿಂದ ನಡುಗುತ್ತ|
ಭರದಿ ನಡೆತಂದಾಗ ಮಾಲಿನಿಗರೆಗಿ ಪೇಳಿದನು||1|| 105 ||

ಸಾವೇರಿ: ಅಷ್ಟ

ಲಾಲಿಸಿಬೇಕು ತಾಯೆ|ಬಿನ್ನಹಗಳ|
ಮಾಲಿನಿ ಗುಣಮಣಿಯೆ||
ಕಾಳಗದಲಿ ಸುರಜಾಲವ ಗಲಲೆಂದು|
ಲೀಲೆಯೊಳ್ಳಿದಿದ|ನಿನ್ನಯ ಕಾಂತ||1||
ತ್ರಿದಶರನೆಲ್ಲರನು| ವಿಕ್ರಮದಿಂದ|
ಸದದ ನಿನ್ನಯ ಕಾಂತನು||
ಅದರ ಮೇಲ್ಮೈತಂದು ಇದಿರಾಗಿ ಯಕ್ಷನು|
ವಧಿಸಿದನಮ್ಮ ನಿನ್ನಾ|ರಮಣನ||2|| 107 ||

ಹಿಂದೋಳ: ಏಕ

ಪತಿಯೆ ನೀ ಮಡಿದೆಯಲ್ಲ|
ಈ ಪರಿಯನ್ನ ಜತೆಯಗಲುವರೆ ನಲ್ಲ||
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳು ನಿನ್ನಗಲಿ|
ಜೀವಿಸಲೆಂತೀ|ವ್ಯಥೆಯನ್ಯಾರೊಡನೆನಲಿ||1||
ಗೆಲಿದೆಲ್ಲ ತ್ರಿದಶರನು| ನಾಕದಿ ರಣ|
ಗಲಿಯಾಗಿ ಮೆರೆದು ನೀನು||
ಅಳಿವರೆ ಯಕ್ಷನಲಿ| ಕುಂದಿತೆ ಭುಜ|
ಬಲವು ರಣಾಗ್ರದಲಿ||2|| 109 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಅತ್ತು ಫಲವೇನಿನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ|
ಸತ್ತವರು ಜೀವಿಪರೆ ಸಮರ ಸ|
ಮರ್ಥನಾಗಿಹ ತರಳ ಮಹಿಷಾಸುರಗೆ ಹದನಗಳ||
ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಹದನಗಳ ಸುಮನಸ|
ಮೊತ್ತವನು ಸದೆಬಡಿದು ನಾಕವ|
ಆರ್ತಿಯಲಿ ವಶಗೈವೆನುತಲೆ ಕರೆದಳಾ ಮಗನ||1|| 110 ||

ಕಾಂಬೋಧಿ: ಝಂಪೆ

ಧಾರುಣಿಯ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣೀರಸುರಿಸುತ್ತಲಿಂದು|
 ಭೂರಿ ಶೋಕಿಸುವದೇನಮ್ಮ||
 ಯಾರಿಂದ ಒದಗಿತೀ ಪರಿಯ ಚಿಂತೆಯು ನಿನಗೆ|
 ಕಾರಣವ ಪೇಳು ಪೇಳಮ್ಮ||2||
 ಹರಿಯೊ ಶಂಕರನೊ ಮೇಣ್ ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನೊ ಈ|
 ಪರಿ ಕಷ್ಟವಿತ್ತರು ನಿನಗೆ||
 ಧುರಧೀರನಾಗಿರುವ ತರಳ ನಾನಿರುತಿರಲು|
 ನೆರೆ ಭೀತಿ ಯಾಕೆ ಮನದೊಳಗೆ||3|| 112 ||

ತೋಡಿ: ಏಕ

ಪೇಳಲೇನನಯ್ಯೊ ಮುದ್ದು| ಕಂದ ಕಂದ|
 ನಮ್ಮ ಬಾಳುವೆ ತೀರಿದುದು ಮಗನೆ| ಕಂದ ಕಂದ||
 ಮೇಲು ನಾಕವನು ಬಯಸಿ| ಕಂದ ಕಂದ|
 ಮೊನ್ನೆ|ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಸೈನ್ಯವೆರಸಿ| ಕಂದ ಕಂದ||1||
 ಸುರರನಲ್ಲ ಗೆಲಿದು ಬಳಿಕ| ಕಂದ ಕಂದ|ತಾನು|
 ಮರೆಯುತ್ತಿರಲು ನಾಕದೊಳಗೆ|ಕಂದ ಕಂದ||
 ಭರದೊಳೋರ್ವ ಯಕ್ಷನೈದಿ| ಕಂದ ಕಂದ|
 ರಣದಿ| ತರಿದನಂತೆ ನಿನ್ನ ಪಿತನ| ಕಂದ ಕಂದ||2|| 114 ||

ಮಾರವಿ: ಏಕ

ಜನನಿಯ ವಚನವನಾಲಿಸಿ ಮಹಿಷನು|
 ತ್ರಿಣಯನ ತೆರದಿಂದ||
 ಕನಲುತ ತನ್ನಯ ಮನದೊಳು ಘರ್ಜಿಸಿ|
 ಮಣಿದಾಕೆಯೊಳಿಂದ||1||
 ಮಾತೆ ನೀ ಲಾಲಿಸು ತಾತನ ಕೊಲಿಸಿದ|
 ಧೂರ್ತರ ರಣಮುಖದಿ|
 ಘಾತಿಸಿ ನಾಕವ ಪ್ರೀತಿಯೊಳಾಳುವೆ|
 ಖ್ಯಾತನೆನಿಸಿ ಜಗದಿ||2||
 ಯಕ್ಷರ ಗಿಕ್ಷರ ಲಕ್ಷಕೆ ತರುವೆನೆ|
 ಮುಕ್ಕುಣ್ಣನೆ ಬರಲಿ||
 ಸೊಕ್ಕ ಮುರಿವೆ ಯಾತಕ್ಕೆ ಭಯವು ಕಳು|
 ಹೀ ಕ್ಷಣ ಪರಸುತ್ತಲಿ||3|| 117 ||

ಭಾಮಿನಿ

ತನಯನಾಡಿದ ನುಡಿಗೆ ಮಾಲಿನಿ|
 ಮನದಿ ಹರುಷವನಾಂತು ನುಡಿದಳು|
 ಅನಿಮಿಷರ ಗೆಲಬಹುದು ಸಮರದಿ ನಿನಗೆ ಘನವಲ್ಲ ||
 ವನಜನಾಭನು ಬರುವ ಕೃತಕದಿ|
 ಅನವರತ ಸುಮನಸರ ಪಕ್ಷದಿ|
 ನಿನಗೆ ಪೇಳುವೆನೊಂದು ವಿಧಿಯಲಿ ಪಡೆದು ವರಗಳನು||1|| 118 ||

ಖರಹರಪ್ರಿಯ: ರೂಪಕ

ಮಾತೆಗೆ ಮಣಿದು ವಿಖ್ಯಾತ ಮಹಿಷನು ವಿ|
 ಧಾತನ ತಪಗೈವೆನುತ್ತ||
 ಆತತೂಕ್ಷಣ ಪೊರಟ್ಟಿತಂದು ಪುಷ್ಕರ|
 ಕ್ಷೇತ್ರವ ಪೊಗುತ್ತಲೆ ಬಳಿಕ||1||
 ನಿಂದೊಂಟಿ ಕಾಲಲಿ ಮೇಲೊಗವಿರಿಸುತ್ತ|
 ಹೊಂದಿಸಿ ದೃಷ್ಟಿಯ ಬಳಿಕ|
 ಚಂದದಿ ನಾಸಿಕಾಗ್ರದೊಳಿರಿಸುತ್ತರ|
 ವಿಂದಭವನ ಧ್ಯಾನಿಸಿದನು||2|| 120 ||

ಬಿಲಹರಿ: ಏಕ

ಶಾರದಾರಮಣ| ಸೇರಿದೆ ಚರಣ|
 ಬೀರುತ್ತ ಕರುಣ| ತೋರೋ ದರುಶನ||1|| 121 ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ: ಶ್ರಿವಡೆ

ಹಲವು ವಿಧದಲಿ ತಪವನೆಸಗಲು|
ನಳಿನನಾಭನು ಒಲಿಯದಿರಲಾ|
ಖಳನು ಕಂಠವ ಕಡಿವೆನೆನುತಲಿ|ನಿಲಲಿಕಾಗ||1|| 122 ||

ನವರೋಜು: ಏಕ

ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆನಿದಕೆ| ನಿನ್ನ |
ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಕ್ತಿಯ ತಪಕೆ||
ನಿಶ್ಚಯವಿದು ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆ ಏನೆಂಬುದ|
ಉಚ್ಚರಿಸಲು ನಾ|ನೀಕ್ಷಣ ಕೊಡುವೆನು||1||
ಬಿಡು ಬಿಡು ನೀ ಬಿಡು ತಪವ|ನಾ|
ಕೊಡುವೆನು ಕೇಳಿದ ವರವ||
ತಡಮಾಡದೆ ನುಡಿ ನುಡಿ ಮನದಿರವನೆ|
ಅಡಿಗರಗುತ್ತಲಿ| ನುಡಿದನು ವಿಧಿಯಲಿ||2|| 124 ||

ಕಾಂಬೋಧಿ: ಝಂಪೆ

ದೀನಜನಉದ್ಧರಣ ವಾಣಿದೇವಿಯ ರಮಣ|
ನೀನೊಲಿದು ಕೇಳು ಬಿನ್ನಪವನೆಲಿ ದೇವ||
ಕ್ಷೋಣಿ ಮೂರರೊಳಿರ್ಪ ಯೋನಿಸಂಜಾತರಿಂ|
ಹಾನಿಯೆನಗಿಲ್ಲವೆಂದೆನುತಿರ್ಪ ವರವ||1||
ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮರಾಗಿರುವ ನಿಮ್ಮಲಿ ಸಹಿತ|
ಮರಣಭಯಕೊಳಗಾಗದಂದದಲಿ ಮುಂದೆ||
ಶರಣನೆನ್ನುವ ಪ್ರೇಮವಿರಲಾಗಿ ವರಗಳನು|
ಕರುಣಿಸುತ ಪೊರೆಯೊ ನೀನೊಲಿದನ್ನ ತಂದೆ||2||
ನುಡಿದು ತಪ್ಪುವುದುಂಟಿ ಬಿಡು ಮನದ ಸಂಶಯವ|
ದೃಢವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟೆ ನಾನಿನ್ನು ನಿಶ್ಚಯದಿ||
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಕೀರ್ತಿಯನು ಪಡೆಯೆನುತ ಕಮಲಭವ||
ನುಡಿಯುತಂತ್ರ್ಧಾನ ತಳಿದನಾ ಕ್ಷಣದಿ||3|| 127 ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ: ಶ್ರಿವಡೆ

ವಾಣಿರಮಣನ ವರವ ಸಾಧಿಸಿ|
ದಾನವನು ಸಂತಸದಿ ನಲಿದನು|
ಚೂಣಿಯಲಿ ಲೆಕ್ಕಿಪೆನೆ ನಾ ಗೀರ್ವಾಣಕುಲವ||1||
ಹರಿಯ ಕಪಟವು ನಡೆಯದಿನ್ನಾ|
ಸರಸಿಜಾಸನನಿತ್ತ ವರದಲಿ|
ಸುರರ ಸದೆಬಡೆಯುತ್ತ ನಾಕದಿ|ಮೆರೆವೆನಿಂದ||2||
ಹೊಡೆಕೊಳುತ ಭುಜಗಳನು ತೋಷದಿ|
ಕಡುಮದವ ತಾಳುತ್ತ ಮನದಲಿ|
ನಡೆದನಾತನು ಶೋಣಿತಾಪುರ|ದಡೆಗೆ ಮುದದಿ||3||
ಹರಿಯ ಭೀತಿಯೊಳಿತ್ತ ಗಿರಿ ಕಂ|
ದರದೊಳಿರುತಿಹ ಶಂಖದುರ್ಗಾ|
ದ್ಯುರುಗಳೆಲ್ಲರು ಹದನವನ್ನಿದ|ನರಿಯುತಾಗ||4||
ಕೇಳಿದಿರೆ ನೀವೆಲ್ಲ ದಾನವ|
ರೇಳಿಗೆಯನೇನೆಂಬೆವಿಂದಿಲಿ|
ಮಾಲಿನಿಗೆ ಜನಿಸಿರುವ ನೆರೆ ಕ|ಟಾಳು ಮಹಿಷ||5||
ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ|
ಧರೆಯ ಯೋನಿಜರಿಂದ ಮತ್ತಾ|
ಹರಿಹರಾದಿಗಳಿಂದ ಮರಣವು|ದೊರಕದಂತೆ||6||
ಪಡೆದಿರಲು ವರಗಳನು ಭರದಲಿ|
ನಡೆದು ನಾವಿನ್ನವನ ಪಕ್ಷದಿ|
ಬಡಿದು ಸುಮನಸರನ್ನು ನಾಕವ|ಪಡೆಯಬಹುದು||7|| 134 ||

ಸಾಂಗತ್ಯ: ರೂಪಕ

ನಡೆತಂದ ದೈತ್ಯರ ಗಡಣವನೀಕ್ಷಿಸಿ|
ಕಡು ಹರುಷದಲಿ ಮಹಿಷನು||
ಅಡರಿಸಿ ಪೀಠವ ಬಿಡದುಪಚರಿಸುತ್ತ|
ನುಡಿದ ನೀವ್ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು||1||

ಒರೆಯಬೇಕೆನಗೆ ನೀವ್ ಹಿತರೊ ಮೇಣಹಿತರೊ|
ಹರಿತಂದ ಹದನವದೇನು||
ಮರೆಮಾಜದೆಲ್ಲವನೊರೆಯಬೇಕೆಂದೆನೆ|
ಅರುಹಿದರವರ ಕಷ್ಟವನು||2||
ಲಾಲಿಪುದಾದರೆ ಮಾಲಿನಿ ಸುಕುಮಾರ|
ಪೇಳುವ ನುಡಿ ಶಂಖಾಸುರನ||
ಜಾಲವಲ್ಲಿವದುರ್ಗಚಿಕ್ಷುರನದಕೊ ಬಿ|
ಡಾಲಾದಿ ದೈತ್ಯರ ಗಡಣ||3||
ಹಿರಿಯರಾವನುತಲೆ ಸುರಲೋಕ ಬಯಸುತ್ತ|
ಧುರದಿ ಗೆಲಿದು ನಾಕವನ್ನು||
ಮೆರೆಯಲು ನಾಕದಿ ಹರಿಯೈದಿ ಕೃತಕದಿ|
ತರಿದ ಚಕ್ರದಿ ನಮ್ಮವರನು||4||
ಗಿರಿಗಹ್ವರಗಳಲಿ ಮರೆಯಾಗಿ ನಾವಿರ|
ಲರಿತು ನಿನ್ನಯ ವಾರ್ತೆಗಳನು||
ಹರಿತಂದೆವಿಲ್ಲಿಗೆ ಭರದಿ ನಿನ್ನೊಡಗೊಂಡು|
ಸುರರನ್ನು ಗೆಲಿದು ನಾಕವನು||5||
ಧುರಧೀರ ನೀನಾಳುತಿರಬೇಕು ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆ|
ವೆರಸಿ ನಾವಿಹವು ನಾಕದೊಳು||
ಹಿರಿಯವರಾಗಿ ನಾವಿರುತಿರಲಿಂದಿಗೆ|
ಸುರರು ಮೆರವದನುಚಿತವು||6|| 140 ||

ಮಾರವಿ: ಏಕ

ಎಂದಾ ದನುಜರ ನುಡಿಯನು ಲಾಲಿಸಿ|
ಅಂದು ಕನಲಿ ಮಹಿಷ||
ಸಂದೇಹವ ಬಿಡಿ ವೃಂದಾರಕರುಗ|
ಳಂದಗೇಡಿಪ ಸಹಸ||1||
ವಿಧಿಯ ವರದ ಬಲವನಗಿರೆ ಸಮರದಿ|
ತ್ರಿದಶರ ಬಗೆಯುವನೆ||
ಸದೇದಾ ಸುರಸಂಪದಗಳ ಪಡೆಯುವೆ|
ವಿಧುಧರ ಪದದಾಣೆ||2||
ಬರುವವು ನಿನ್ನೊಡ ತೆರಳುವೆಯಾದರೆ|
ಸುರರನು ಲೆಕ್ಕಿಪೆವೆ||
ಮುರಿದಿಕ್ಕುತ್ತ ತ್ರಿದಶರ ನಾಕದಿ ನೀ|
ಮೆರೆಯುತಿಹುದು ಪ್ರಭುವೆ||3||
ಹರಿಗಳುಕಿದೇವಾವ್ ಹೊರತಾ ಸುಮನಸ|
ರನು ಬಗೆವವರಲ್ಲ||
ಪೊರಡುವುದೀಕ್ಷಣ ಸುರಲೋಕಕ್ಕೆ ನಾವ್|
ಭರದಲಿ ಖಳಪಾಲ||4||
ಲೇಸನಾಡಿದಿರಂದೆನ್ನುತಲಾ ಮಹಿ|
ಷಾಸುರ ಘರ್ಜಿಸುತ್ತ||
ಆ ಸುಭಟರನೊಡಗೊಂಡಾ ವಾರಿಧಿ|
ಘೋಷದಿ ಪೊರಮಡುತ||5|| 145 ||

ಮುಖಾರಿ: ಏಕ

ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳು ಬಿನ್ನಪವ|
ನಮ್ಮೊಡೆಯ ಮಘವ|
ಖೊಳ ದಾನವರು ಮುತ್ತಿ ಪುರವ||
ದಾಳಿಯಿಟ್ಟು ಸುರ|
ಜಾಲವ ಪರಿಪರಿ|
ಗೋಳುಗುಟ್ಟಿಸುವರು ಪೇಳುವದೇನದ||1||
ಮಾಲಿನಿ ಸುಕುಮಾರನಂತೆ|
ಶೋಣಿತಪುರವಾಳುತ್ತಲಿರ್ಪ ಮಹಿಷನಂತೆ||
ಕಾಳಗದಲಿ ಪಿಂ|
ದೋಡಿದ ದೈತ್ಯರ|
ಜಾಲವನೆರಹಿಸಿ ಕಾಳಗಕ್ಕೈದಿಹ||2|| 147 ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ: ಶ್ರಿವುಡೆ

ಚರರ ನುಡಿಯನು ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ|
 ಉರಿಯ ಸೂಸುತ ಪಾಕಶಾಸನ|
 ನೆರೆದಿರುವ ದಿಕ್ಪಾಲರೊಳು ತಾ|ನೊರೆದನಾಗ||1||
 ಕೇಳಿದರೆ ನೀವೆಲ್ಲವಿಂದಿಲಿ|
 ಮಾಲಿನಿಯ ಸುಕುಮಾರ ಮಹಿಷನು|
 ಕಾಳಗಕೆ ನಡೆತಂದ ನೆರೆ ಕಟ್ಟಾಳುತನದಿ||2|| 149 ||

ಭೈರವಿ: ಅಷ್ಟ

ಎನಲೆಂದರೊಡನೆ ಜೀಯ|
 ಸಂಗರಕೆಂದು|ಇನಿತ್ಯದ ಖಳತತಿಯ||
 ಅನುವರದಲಿ ಸಾಕೆನಿಸುವೆವಿಂದಿಲಿ|
 ಅನುಮಾನವ್ಯಾತಕಯ್ಯ||1||
 ಅಡಿಗಡಿಗೆ ತೆರದಿ|
 ನಾಕದ ಭಾಗ್ಯ ಪಡೆಯಲು ಸಮರಕ್ಕೆದಿ||
 ಮಡಿವರು ದೈತ್ಯರು ತೊಡಗಿ ಸಂಗ್ರಾಮವ|
 ಬಿಡು ಯೋಚನೆಯ ಮನದಿ||2||
 ಮಹಿಷನ ಮಾತಿರಲಿ|
 ಸಂಗರಕೆಂದು|ಅಹಿಭೂಷಣನೆ ಬರಲಿ||
 ಸಹಸದಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸುವೆವು ಪೊರಡಲಿ ಸ|
 ನ್ನಿಹಿತವಾಗುತ್ತಲಿಂದಿಲಿ||3||
 ಲೇಸನಾಡಿದಿರೆನ್ನುತ್ತ|
 ಆ ಕ್ಷಣದಲಿ|ವಾಸವ ಗಜವೇರುತ್ತ||
 ಆ ಸುಭಟರನೊಡಗೊಳ್ಳುತ್ತ ವಾರಿಧಿ|
 ಘೋಷದಿ ಪೊರಮಡುತ||4|| 153 ||

ಮಾರವಿ: ಏಕ

ಘಡ ದಾನವ ಖಳಗಡಣವ ಕೂಡುತ|
 ಕಡುಗಲಿಗಳ ತೆರದಿ||
 ಅಡರಿ ನಾಕವನು ತೊಡಗಿದ್ಯಾಕೆ ರಣ|
 ನುಡಿ ನೀನತಿ ಜವದಿ||1||
 ಬಿಡುಗಣ್ಣರ ಸದೆಬಡಿದೀ ನಾಕವ|
 ಒಡೆಯ ಮಹಿಷನಿಂಗ||
 ದೃಢಗೊಳಿಸಲು ನಾವ್ ನಡೆತಂದಿಹೆವೈ|
 ಕೆಡದಿರಿ ಧುರದೊಳಗೆ||2||
 ಮರುಳನೆ ನಿನ್ನಂತಿರುವ ಖಳರು ಸುರ|
 ಪುರವನು ಬಯಸುತ್ತಲಿ||
 ಧುರಕ್ಕೆತರುತಲೆ ಹರಣವ ನೀಗಿದ|
 ರರಿತುಕೊ ಪೂರ್ವದಲಿ||3||
 ನೀರಮನೆಯೊಳಿಹ ಜೋರನ ಕೃತಕದಿ|
 ಪೂರ್ವಾಮರರನ್ನು||
 ಗಾರುಗಡಿಸಿದ ಪೌರುಷವೆಲ್ಲವ|
 ತೋರೈ ನೀ ಮುನ್ನ||4|| 157 ||

ಪಂತುರಾಳಿ: ಮಟ್ಟಿ

ಎಲ್ಲಿ ಪೋಪೆ ಎಲವೊ ದುರುಳ|
 ನಿಲ್ಲು ರಣದಿ ಸುರರನೆಲ್ಲ|
 ಚೆಲ್ಲಿ ಬಡಿದ ಗರ್ವವನೆ|ನ್ನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸು||1||
 ಬಲ್ಲಿ ಸುರರ ಕಾರ್ಯ ಸಮರ|
 ದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ದಿತಿಕುವರರ|
 ನಿಲ್ಲದೋಡಿ ಪೋಗಿ ವಿಪಿನ|ದಲ್ಲಿ ಬಾಳ್ವುದ||2||
 ಮರುಳೆ ಮೊದಲು ರಣಕೆ ಬಂದು|
 ಧುರದೊಳೆಮ್ಮೊಳ್ ಬವಣೆಗೊಂಡು|
 ಗಿರಿಗುಹಗಳ ಸೇರಿದುದನು| ಮರೆತು ಬಂದೆಯ||3||
 ಹರಿಯ ಕಪಟದಿಂದ ನಮ್ಮ|
 ಧುರದಿ ಗೆಲಿದೆವೆಂಬ ಹಮ್ಮ|
 ಮರೆಸು ನೋಳ್ವನದನು ಕೇಳು| ಧುರದ ಮಧ್ಯದಿ||4|| 161 ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ: ಶ್ರಿವುಡೆ

ಭಳಿರಲವೊ ಧನುಜಾಧಮನೆ ಕೊಳು|
 ಗುಳಕೆ ನಡೆತಂದೆಮ್ಮೋಳಿಪರಿ|
 ಭಲವು ನಮ್ಮಲಿ ಮೆರೆಯದೆಂದಿಗು|ಕೊಳುಗುಳದಲಿ||1||
 ಜಗಲಿಯನು ತಾನೇರಲರಿಯದೆ|
 ಗಗನವನು ಬಯಸುವುದು ಯೋಗ್ಯವೆ|
 ನಗಧರನ ಕೇಳೆನ್ನ ಗೆಲು ನೀ|ಹಗರಣದಲಿ||2||
 ಕೆಡದಿರೆಂದಾಡಿದರೆ ನೀ ಮದ|
 ವಡರಿ ಸಮರಕೆ ಬಂದೆ ಸುಮನಸ|
 ಗಡಣವನು ಸದೆಬಡಿದು ನಾಕವ|ಪಡೆವೆ ನೋಡು||3|| 164 ||

ಭೈರವಿ: ಅಷ್ಟ

ಸುರಪನೆಂಬವನೆ ನೀನು|
 ಗಜವನೇರಿ|ಧಾರಕಿರಾದವನು||
 ತರವಲ್ಲ ನಾಕವ ಚರಣಕೊಪ್ಪಿಸಿದರೆ|
 ಕರುಣದಿ ರಕ್ಷಿಪೆನು||1||
 ಎಲವೊ ಮಹಿಷನೆ ಕೇಳು|
 ಶತಾಧ್ವರ|ಗಳ ಗೈದು ಪೂರ್ವದೊಳು||
 ವಲಿಸಿದೆ ನಾಕವ ಬಯಸುತ್ತ ಸುಮ್ಮನೆ|
 ಅಳಿಯುವುದ್ಯಾಕೆ ಪೇಳು||2||
 ಜನಕನ ಕೊಂದಿರುವ|
 ದ್ರೋಹಿಯು ನೀನೆ|ದರಿತಿರುವೆನು ಮಘವ||
 ಅನುವರದೊಳು ನಿನ್ನ|
 ಕ್ಷಣದಿ ಭಂಗಿಸಿದಪೆ|ಬಿಡುಗನೆ ಕೊಡು ಧರವ||3||
 ನಿನ್ನಂಥ ದಾನವರು|
 ನಾಕದ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಬಯಸಿದವರು||
 ಮುನ್ನು ಸಂಗರಕ್ಕಿದಿ ಮಣ್ಣುಗೊಡಹ ವಾರ್ತೆ|ಯನ್ನರಿಯುತ್ತ ಸಾರು||4||
 ವಿಧಿಯ ವರದ ಬಲದಿ|
 ಬಗೆವನಲ್ಲ|ಶ್ರಿದಶರ ಸಂಗರದಿ||
 ಸದೆದಿನ್ನು ನಾಕಸಂಪದವನಾಳದೆ ಬಿಡೆ|ಅದನೀಕ್ಷಿಸಿ ದಿನದಿ||5||
 ಖಳರಿಗೆ ವರವೀವುದು|
 ನಳಿನಭವ|ತಳೆದಿರ್ಪ ಘನಬಿರುದು||
 ಅಳಿವರು ದೈತ್ಯರು ತಳೆಯುತ್ತ ಮದವನ್ನು|ಕಲಹಕೆಮ್ಮೊಡನೆ ಬಂದು||6|| 170 ||

ಭೈರವಿ: ಏಕ

ವಾಸವಮುಖ್ಯರ ಗೆಲಿದು|
 ಮಹಿಷಾಸುರ ಸಮರದೊಳಂದು||
 ಆಸನವನ್ನೇರಿದನು|
 ಖಳ|ಹೊಯಿಸಿದ ಡಂಗುರಗಳನು||1|| 171 ||

ತೋಡಿ: ರೂಪಕ

ಸುರಥ ವೈಶ್ಯರು ಕೇಳಿ|ದುರುಳರೀ ಪರಿಯಲಿ|
 ಮೆರೆಯುತ್ತಲಿರಲು ನಾಕದಲಿ||
 ಸುರರ ತಾನೊಡಗೊಂಡು|ಪುರುಹೂತನಾಕ್ಷಣ|
 ಚರಿಸುತ್ತ ಗಿರಿ ಕಾನನದಲಿ||2||
 ಅರಿತೆಂದನಾಕ್ಷಣ|ಮರುಗಿ ಮಾಡುವುದೇನು|
 ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನ ಪಾದದಲಿ||
 ಅರಿಕೆ ಗೈದರೆ ಪೋಗಿ|ಕರುಣಾಸಾಗರ ನಮ್ಮ|
 ಪೊರೆಯದೆ ಬಿಡನು ಕೃಪೆಯಲಿ||3|| 173 ||

ಕಾಪಿ: ಅಷ್ಟ

ಪೊರೆಯಬೇಕೆಲೆ ವಾಣಿನಾಥ|ಅವ|
 ಧರಿಸು ನೀ ಕಮಲಸಂಜಾತ||
 ದುರುಳನಟ್ಟುಳಿಯನ್ನು|ಒರೆಯುವುದಿನ್ನೇನು|
 ಧರೆಯೆಂತು ಹೊರಳುವಳೋ ಹರನೋರ್ವ ಬಲ್ಲನು||1||

ಮಾಲಿನಿ ಸುಕುಮಾರ ಮಹಿಷನಾನು|
ಪೇಳಲೇನಾತನ ಸಹಸ||
ಕಾಳಗದಲಿ ಸುರ| ಜಾಲವ ಸೋಲಿಸಿ|
ಖೂಳ ತಾನಾಳುವ| ಮೇಲು ನಾಕವನಿನ್ನು||2||175 ||

ಬೇಹಾಗ್: ಏಕ

ಅರಿತೆನರಿತೆ ನಾ| ದುರುಳನ ಬಾಧೆಯ|
ಒರೆಯುವುದ್ಯಾಕಿನಿತ್ತೆನ್ನಲಿ| ಮರೆಯಲ್ಲವು ನಾ|
ವರಗಳನಿತ್ತಿಹೆ| ವಿರಚಿಸೆ ತಪವನು ಮೊದಲಲಿ||
ಧರೆ ಮೂರರೊಳಿಹ| ವರ ಯೋನಿಜರಿಂ|
ಮರಣವು ಬಾರದ ತೆರದಲಿ| ಹರಿಹರ ಬ್ರಹ್ಮಾ|
ದ್ಯುರಿಗಸದಳ ಸಂ|ಹರಿಸುವಡವನು ಧುರದಲಿ||1||
ಆದರೆ ತೋರುವೆ| ಹಾದಿಯನೊಂದನು|
ಮಾಧವನಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗುವ|ಆದುದನಾ ಮಧುಸೂದನನಡಿಯಲಿ|
ಸಾದರದಿಂ ಬಿನ್ನೈಸುವ||
ಸಾಧಿಪನವ ಹೇ|ಗಾದರು ಯತ್ನವ|
ಸಾಧಿಸುತಲೆ ದೇವರ ದೇವ|
ಖೇದ ಬೇಡವೆನು|ತಾದಿತೇಯರು ಸಹ|
ಐದಿದನಾ ವಾಣೀಧವ||2|| 177 ||

ಆರಭಿ: ತ್ರಿವಡೆ

ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿಯಲಿ ರಮಾವರ|
ಘೋರ ಮಹಿಷಾಸುರನ ಹದನ ವಿ|
ಚಾರಿಸುತ ತಾನರಿತು ಮುಂದೇನ್|ದಾರಿ ಏನುತ||1||
ವಿಧಿಯ ವರದಿಂ ಗೆಲುವಡಸದಳ|
ಮದಮುಖನ ನಾನಿಂದು ಯತ್ನವ|
ವಿಧಾಧರನ ಬೆಸಗೊಂಬೆನೆನುತಲಿ|ಪದಮನಾಭ||2|| 179 ||

ಕೇದಾರಗೌಳ: ಅಷ್ಟ

ರಜತಾದ್ರಿಯೊಳಗಿತ್ತ ಭುಜಗಭೂಷಣನಂದು|
ನಿಜಮನದಲಿ ತಿಳಿದ||
ಅಜನಿತ್ತ ವರದಿಂದ ಕುಜನ ಮಹಿಷ ಸುರ|
ವ್ರಜವ ರಣದಿ ಗೆಲಿದ||1||
ದುರುಳನ ತರಿದೆಮ್ಮ ಸುರರನ್ನು ಪೊರೆಯುವ|
ಪರಿಯೆಂತೊ ತಿಳಿಯೆನಿಂದು||
ಹರಿಯನ್ನು ಬೆಸಗೊಂಬೆ ತೆರಳುವೆನೆನುತಲಿ|
ಪೊರಟನಾ ಕ್ಷಣದೊಳಂದು||2||
ಬರೆ ತುಹಿನಾದ್ರಿಯ ಬಳಿಯೊಳಗಿದಿರಾಗಿ|
ಮುರಹರ ನಡೆತರಲು||
ಚರಣಕೆ ವಂದಿಸೆ ಹರಿಹರರೊಂದಾಗಿ|
ದುರುಳನ ಹದನದೊಳು||3|| 182 ||

ವಾರ್ಧಿಕ

ಕುಳಿತವರು ಚಂದ್ರಕಾಂತಾಶಿಲೆಯೊಳೊಂದಾಗಿ|
ಖಳನ ವಧಿಸುವ ಯತ್ನ ಯೋಚಿಸುತಲಿರಲಿತ್ತ|
ನಳಿನಭವ ಸುರರನೊಡಗೊಂಡು ನಡೆತಂದು ವೈಕುಂಠನಂ ಕಾಣದಿರಲು||
ಬಳಿಕ ಕೈಲಾಸಕೈತರಲಾಗ ಪುರಹರನು|
ನಿಲಯದೊಳಗಿಲ್ಲದಿರೆ ಕಳವಳಿಸೆ ಬಳಿಕವರು|
ತಿಳುಹಿತಶರೀರ ನುಡಿ ಹರಿಹರರು ತುಹಿನಾದ್ರಿಯೊಳಗಿರ್ಪ ಹದನವನ್ನು||1|| 183 ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ: ತ್ರಿವುಡೆ

ಹರಿಹರರ ಪದಕರಗಿ ಸಕಲರು|
ದುರುಳ ಮಹಿಷಾಸುರನುಪಟಳದಿ|
ತರಹರಿಸುತಿಹೆವೆಮ್ಮ ನೀವೇ | ಪೊರೆವುದೆನಲು||1||
ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣದೊಳಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ|
ಲೋಲ ತನ್ನಯ ಮನದೊಳಗೆ ಖತಿ|
ತಾಳಲಾತನ ದಿವ್ಯತೇಜವು|ಮೇಲಕಡರೆ||2||

ಘಂಡುಘಂಡಿಸಿದನು ಪುರವಿನಾಶನ|
 ಧಡಿಗ ಮಹಿಷಾಸುರನುಪಟಳ|
 ಪಡೆಯದಾಯಿತೆ ಎನಲು ತೇಜವು|ಆಡರೆನಭವ||3||
 ನಳಿನ ಸಂಭವನಂದು ಖಾತಿಯು|
 ತಳೆಯಲಾತನ ದಿವ್ಯತೇಜವು|
 ನಲವಿನಿಂದಲೆ ನಭವ ಸೇರಿತು|ತಿಳುಹಲೇನು||4||
 ಸುರಪಮುಖ್ಯಾಮರಕದಂಬವು|
 ಧರಿಸೆ ಖತಿಯನು ದಿವ್ಯತೇಜವು|
 ಪೊರಟುದೆಲ್ಲರ ದೇಹದಿಂದಲಿ| ಒರೆವುದೇನು||5|| 188 ||

ವಾರ್ಧಿಕ: (ಅರ್ಧ)

ಮೂರು ಮೂರ್ತಿಗಳ ಮುಖದಿಂದ ಪೊರಟಿಹ ತೇಜ|
 ಚಾರು ದಿಕ್ಪಾಲಕರ ತೇಜ ಒಂದಾಗುತ್ತಲಿ|
 ನಾರಿಯಾಕೃತಿ ತಳೆದು ಧರೆಗಳಿಯೆ ಸುರರು ಜಯ ಜಯವೆಂದು ನುತಿಗೈದರು||1|| 189 ||

ಆರಭಿ: ಏಕ

ದೇವಿ ಹೇ ಪಾವನಚರಿತೆ|ನೀನೆ|
 ಕಾವುದು ಕರುಣದಿ ನಮ್ಮನು ಮಾತೆ||
 ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಳಿಂದು ಪದವ|ತಾಯಿ|
 ನಾವುಗೊಂಡವು ಕರುಣಿಸಭಯವ||1|| 190 ||

ಶಂಕರಾಭರಣ: ತ್ರಿವಡೆ

ಏಳಿರೇಳಿರಿ ಹರಿಹರಾದ್ಯರು|
 ತಾಳಿ ಧೈರ್ಯವ ಸುರಪಮುಖ್ಯರು|
 ಪೇಳಬಾರದೆ ಬಂದ ಕಷ್ಟವು| ಕೇಳಿಕೊಂಬೆ||1||
 ಕೊಟ್ಟಿರಲು ನಾನಭಯ ಪೂರ್ವದಿ|
 ಕಷ್ಟಕಾಲದೊಳೆನ್ನ ನುತಿಸಲು|
 ಇಷ್ಟಾದಿಂ ಪೊರೆಯುವೆನುತ ಗೋ|ಳುಗಟ್ಟಲಾಕೆ||2||
 ಮಾತೆ ಲಾಲಿಸು ಖಳ ಮಹಿಷನು ವಿ|
 ಧಾತನಿತ್ತಿಹ ವರಬಲದಿ ಸುರ|
 ಪಾತ್ರವೆಲ್ಲವ ದೆಸೆಗೆಡಿಸಿ ನಿ|ರ್ಭೀತಿಯಿಂದ||3|| 193 ||

ಕೇದಾರಗೌಳ: ಅಷ್ಟ

ಅರಿತೆನರಿತೆ ಕಡು ದುರುಳ ಮಹಿಷ ಸರ|
 ಸಿರುಹಭವನ ವರದಿ||
 ಸುರರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ನೆರೆ ಮದದಿಂದಲೆ|
 ಮೆರೆವನೆ ಖಳ ನಾಕದಿ||1||
 ಶಂಖ ದುರ್ಗಾದ್ಯರನೊಡಗೊಂಡು ಧರ್ಮವ|
 ಬಿಂಕದಿ ಗೆಲಿದಾತನ||
 ಶಂಕಿಸದೆಯೆ ತರಿದಿನ್ನು ಪೊರೆವೆನೆನ್ನ|
 ಕಿಂಕರರನು ಪ್ರೇಮದಿ||2|| 195 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಎನಲು ಜಯ ಜಯವೆಂದು ಸಕಲರು|
 ಮಣಿಯಲಾಗಿಯೆ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು|
 ಘನತರದಿ ಶೋಭಿಸುವ ಭೂಷಣ ವಸನವರ್ಪಿಸಲು||
 ವನಜ ನಾಭನು ಕರದ ಚಕ್ರವ|
 ತ್ರಿಣಯನಾಗ ತ್ರಿಶೂಲವನು ಸಹ|
 ಕನಕಗರ್ಭನು ಬ್ರಹ್ಮದಂಡವನಿತ್ತು ಪದಕೆರಗೆ||1|| 196 ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ: ತ್ರಿವಡೆ

ಸಿಂಹವಾಹಿನಿಯಾಗಿ ದೇವಿಯು|
 ಸಂಹರಿಸುವೆನು ಖಳರನೆನುತಲೆ|
 ರುಂಹರಿಯು ನಡೆನಡುಗುವಂದದಿ| ಘಮ್ಮನೈದೆ||1||
 ಪರಿಪರಿಯ ಉತ್ಪಾತಗಳು ಗೋ|
 ಚರಿಸಲಾ ದಿನ ದುರುಳ ಮಹಿಷನು|
 ಅರೆರೆ ಏನಚ್ಚರಿಯಿದೆನ್ನುತ| ಪೊರಟಿ ಭರದಿ||2|| 198 ||

ದೇಶಿ: ಅಷ್ಟ

ಅಷ್ಟಭುಜದಿ ಮೆರೆವ ನಾರಿ|
 ತಟ್ಟನೆ ಕೇಸರಿಯನೇರಿ|
 ದಿಟ್ಟತನದಿ ಧರಕೆ ಬಂದ| ಗುಟ್ಟದೇನೆಲೆ||1||
 ಅಟ್ಟಿ ಸುರರ ನಾಕವಾಳ್ವ|
 ದುಷ್ಟ ಮಹಿಷ ನಿನ್ನ ಶಿರವ|
 ಕುಟ್ಟಿ ಕೆಡಹ ಬಂದೆ ಸುರರ|ಭೀಷ್ಮ ಸಲಿಸಲು||2||
 ಸುರರ ಪೊರೆಯ ಬಂದೆಯೇನೆ|
 ತರವಿದಲ್ಲ ನಿನಗೆ ಕಾಣೆ|
 ಸರಿಯಾರನಗೆ ಮೂರು ಜಗದಿ|ಧರದ ಮಧ್ಯದಿ||3||
 ಶರಜಪೀಠ ವರವುಂಟೆಂದು|
 ಧರೆಯ ಯಾಗಗಳನು ತಿಂದು|
 ಮೆರೆಯುತಿರ್ಪ ದುರುಳ ನಿ|ನ್ನೂರವ ಬಗಿವೆನು||4||
 ನಾರಿ ಹತ್ತೆಗಂಜಿ ನಾನು|
 ಸೈರಿಸಿದರೊಮ್ಮೆಗಿನ್ನು|
 ಏರಿತಕಟ ಮದವು ನಿನ್ನ|ಗಾರುಗೆಡಿಪೆನು||5||
 ನಾರಿಯಾದರೇನು ನಿನಗೆ|
 ಮಾರಿಯಾಗಿ ಬಂದೆ ಹೀಗೆ|
 ತೋರಿಕೊಡುವೆನದನು ಸಮರ| ಧಾರುಣಿಯಲಿ||6|| 204 ||

ಆರಭಿ: ತ್ರಿವಡೆ

ಸುರಪ ಭಯ ನಿನಗಿಲ್ಲ ಮುಂದಕೆ|
 ಹರುಷದಲಿ ನಾಕವನು ಪಾಲಿಸು|
 ಮರೆಯದೆನ್ನಯ ಚರಣವನು ನೀ|ನಿರತ ಮನದಿ||1||
 ಆಡಿಸಿದರೆ ಖಳರುಪಟಳವು ನೀ|
 ನಡೆತರುತ ತುಹಿನಾದ್ರಿಗೆನ್ನನು|
 ದೃಢಮನದಿ ಭಜಿಸಿದರೆ ಪೊರವೆನು| ಬಿಡದೆ ನಿನ್ನ||2|| 206 ||

ಭಾಮಿನಿ: ಅರ್ಧ

ಪೃಥ್ವಿಪಾಲಕ ವೈಶ್ಯರಾಲಿಸಿ|
 ಮತ್ತೆ ಕಾಲಾಂತರಕೆ ಶೋಣಿತ|
 ಪತ್ತನವನಾ ಶುಂಭದಾನವನಧಿಕ ವಿಭವದಲಿ||1|| 207 ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ: ತ್ರಿವಡೆ

ಧನುಕುಮಾರಕ ಶುಂಭದಾನವ|
 ಅನುಜನಾದ ನಿಶುಂಭ ಸಹಿತಲೆ|
 ಘನಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಶೋಣಿತ| ಜನಪದದಲಿ||1||
 ಸರಸಿಜೋದ್ಭವನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ|
 ಧರೆಯ ಯೋನಿಜರಿಂದ ಮತ್ತಾ|
 ಹರಿಹರಾದಿಗಳಿಂದ ಮರಣವು| ದೊರಕದಂತೆ||2||
 ಪಡೆದಿರಲು ವರಗಳನು ಭುಜಗರ|
 ಬಿಡದೆ ಗೆಲಿದವ ನಾಕವನು ವಶ|
 ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದೆನುತ ತಮ್ಮನ|ನೊಡನೆ ಕರೆದ||3|| 210 ||

ಭೈರವು: ಅಷ್ಟ

ಕರಸೀರ್ಪುದೇತಕೆನ್ನ| ಅಗ್ರಜ ಗುಣ|
 ಶರಧಿ ಪೇಳುವುದು ಮುನ್ನ|
 ಆರಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಿ ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯಾದುದ|
 ನೆರವೇರಿಸುತ ಬಹೆ ನಾ||1||
 ಅನುಜ ನಿಶುಂಭ ಕೇಳು|ಕಿರುಯವ್ವೆಯ|
 ತನುಜರು ನಾಕದೊಳು||
 ಘನಮದದೊಳಗೀರ್ಪವರನು ಸಂಗ್ರಾಮದಿ|
 ಹನನ ಗೊಳಿಪುದೀಗಳು||2||
 ಅನುಮಾನವೇಕಿದಕೆ|ನಿರ್ಜರರನ್ನು|
 ಹನನ ಗೈಯ್ಯುವ ಕಾರ್ಯಕೆ||
 ವನಜಪೀಠನ ವರ ನಮಗಿರೆ ಲಕ್ಷ್ಯವೇ|
 ಕ್ಷಣದೊಳ್ಳಿದುವ ನಾಕಕೆ||3||

ಲೇಸನೆ ನುಡಿದೆ ತಮ್ಮ|ಸಂಗರದಲ್ಲಿ||
ವಾಸವಾದಿಗಳ ಹಮ್ಮ||
ಘಾಸಿಗೊಳಿಸಿ ನಾಕ ಪಡೆವರೆ ತೆರಳಲಿ|
ನೀ ಸೈನ್ಯವಿಂದು ನಮ್ಮ||4|| 214 ||

ಭೈರವಿ: ಏಕ

ಬಿಡುಗಣ್ಣಾಧಿಪ ಕೇಳು|ಗಜ|
ವಡರುತ ಬಂದೆಯ ತಾಳು||
ಬಡಿದಟ್ಟುತ ಸುಮನಸರ|ನಾ|
ಪಡೆದಪೆ ದಿವದಧಿಕಾರ||1||
ನಿನ್ನಂದದ ಹುಲು ಖಳರು|ದಿವ|
ವನ್ನು ಬಯಸಿ ಬಂದವರು||
ಎನ್ನೊಳು ಧುರವನು ಮಾಡಿ|ಶಿರ|
ವನ್ನು ಕಳೆದರಿಂತಾಡಿ||2||
ವಿಧಿಯ ವರದ ಬಲವಿರಲು|ಹುಲು|
ತ್ರಿದಶರ ಬಗೆಯೆ ಧುರದೊಳು||
ವಿಧುಧರನೇ ನಡೆತರಲಿ|ನಾ|
ಬೆದರುವನಲ್ಲವಿಂದಿನಲಿ||3||
ಮಾತೆ ದುರ್ಗಾಂಬಿಕೆ ದಯದಿ|ಖಳ|
ಪ್ರಾತವನರಿವೇನೀ ದಿನದಿ||
ಧೂತನೆ ತೆರಳಿದರುಳಿವೆ|ನೀ|
ವ್ಯರ್ಥದಿ ಕಾದುತಲಳಿವೆ||4|| 218 ||

ಭೈರವಿ: ಅಷ್ಟ

ಯಾರಲ ದಾನವನೆ|
ನಾಕವನಿದ | ಸೇರುತ್ತ ನೀ ಘೆಮ್ಮನೆ||
ಈ ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಸಮರಕ್ಕೆ ನಡೆತಂದ|
ಕಾರಣ ಪೇಳ್ವುದನೆ||1||
ಶೋಣಿತಾಧಿಪ ಶುಂಭನು|
ಸಂಗರದಿ ಗೀರ್ವಾಣರ ಬಡಿದು ನಾನು||
ಈ ನಾಕವನ್ನಾಳದಿರನು ಪೌರುಷವನ್ನು||
ಕಾಣಿಸೆನ್ನೊಡನೆ ನೀನು||2||
ನೂರು ಯಾಗಗಳ ಗೈದು|
ನಾಕವು ಎನ್ನ| ಸೇರಿದೆ ಬಯಸಿ ಬಂದು||
ಘೋರ ದಾನವರು ಸಂಗರಗೈದವರು ಯಮ|
ನೂರಪೊಕ್ಕಿರುವರಂದು||3||
ವಿಧಿಯ ವರದ ಬಲದಿ|
ಬಗೆವನಲ್ಲ|ತ್ರಿದಶರ ಸಂಗರದಿ||
ಸದೆದಿನ್ನು ನಾಕಸಂಪದವನಾಳದೆಬಿಡೆ|
ನದ ಕಾಣಿಸುವೆ ಕ್ಷಣದಿ||4|| 222 ||

ಭೈರವಿ: ಏಕ

ಚಾರುಚತುರ್ದಶ ಜಗಕೆ|ಅಧಿ|
ಕಾರಿಯು ತಾನೆಂಬುದಕೆ||
ಭೋರನೆ ಡಂಗುರ ಹೊಯ್ಸಿ|ಸುರ|
ವಾರವ ತಾ ದೆಸೆಗೊಡಿಸಿ||1|| 223 ||

ಸಾಂಗತ್ಯ: ರೂಪಕ

ದುರುಳ ಶುಂಭಾಸುರ|ಸುರರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ|
ಮರೆಯುತ್ತಲಿರಲಿಕಾದಿನದಿ||
ಮರುತ್ತ ಸುಮನಸ|ನೆರವಿಯನೊಡಗೊಂಡು|
ಪುರುಹೂತ ತೊಳಲಿದ ವನದಿ||1||
ವೃತ್ತಾರಿ ಬಳಿಕೆಂದ| ವ್ಯರ್ಥ ಮರುಗಲೇಕೆ|
ಶಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪೆ ಮಾತೆ||
ಇತ್ತಿರಲಭಯವ| ದೈತ್ಯರಿಂದಿನ್ನು ಆ|
ಪತ್ತು ಗಡಸಿದರೆ||2||

ನಡೆತಂದು ತುಹಿನಾದ್ರಿ| ಎಡೆಗಾಗಿ ಭಜಿಸಲು|
 ದೃಢದಿ ಪಾಲಿಪೆನ್ನತ||
 ನಡೆಯುವೆನಲ್ಲಿಗೆ|ದೊಡನಾಗ ಸುಮನಸ|
 ಗಡಣವನೊಡಗೊಳ್ಳುತ್ತ||3||
 ಹರಿ ತಂದು ಭಕ್ತಿಯೊಳ್| ವರತುಹಿನಾದ್ರಿಯೊಳ್|
 ಸ್ಮರಿಸಲು ಶ್ರೀದೇವಿಯನ್ನು||
 ಚರಣದರ್ಶನವಿತ್ತು| ಸುರರಿಗಭಯವನ್ನು|
 ಕರುಣಿಸುತೆಂದಳು||4||
 ಏಳಯ್ಯ ಸುರಪಾಲ| ಗೋಳುಗುಟ್ಟುವುದೇಕೆ|
 ಖೊಳ ಮಹಿಷ ನಿಮ್ಮನು||
 ಸೋಲಿಸಿ ನಾಕವ| ನಾಳುತ್ತಿರಲು ಕಾಲ|
 ನಾಲಯಕಟ್ಟಿದನು||5||
 ಜನನಿ ಕೇಳ್ ಬಿನ್ನಹ| ದನುಜ ಮಹಿಷಗಿಂತ|
 ಘನಪರಾಕ್ರಮಿ ಶುಂಭನು||
 ಅನುವರದಲಿ ಸುರರನು ಸೋಲಿಸುತ್ತ ನಾಕ|
 ವನು ಪಾಲಿಸುವ ಖಳನು||6|| 229 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಕರುಣಿಸುತ್ತಲಭಯವನು ನುಡಿದಳು|
 ಕಿರಿದು ಸಮಯದಿ ತರಿದು ದೈತ್ಯರ|
 ನೆರವಿಯನು ಪೊರೆಯುವೆನು ನಿಮ್ಮನು ಮರೆಯ ಮಾತಲ್ಲ||
 ಮರೆಸಿ ನಿಜವನು ತುಹಿನ ಗಿರಿಯೊಳ|
 ಗಿರುತ ನೋಡುವುದೆನ್ನ ಲೀಲೆಯ|
 ಹರುಷದೊಳಗೆಂದೆನುತ ತ್ರಿದಶರಿಗರುಹಿ ಶ್ರೀದೇವಿ||1||
 ಅಳುವ ಸುಮನಸರಿಗೆ ಧೈರ್ಯವ|
 ತಿಳುಹಿ ಬಳಿಕಾ ಶಕ್ತಿರೂಪಿಣಿ|
 ಖಳರ ಬಳಿಗೈದುತ್ತ ಗೆಲುವಡಸಾಧ್ಯವೆಂದೆನುತ||
 ತಿಳಿದಳಾಕ್ಷಣದೊಳಗೆ ಮೋಹದ|
 ಬಲೆಗೆ ಸಿಲುಕಿಸಿ ದನುಜರೆಲ್ಲರ|
 ಕೊಲುವ ಕಾರ್ಯವು ಸುಲಭವೆನುತಲೆ ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ||2|| 231 ||

ಖರಹರಪ್ರಿಯ: ಅಷ್ಟ

ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಮಹಮ್ಮಾಯಿದೈತ್ಯ|
 ವೃಂದವ ಮೋಹಿಸಿ ತರಿಯೆ||
 ಸುಂದರಾಂಗವ ತಳೆ| ದಂದು ಕೌಶಿಕಿಯಾಗಿ |
 ನಿಂದಳು ಮೆರೆವ ಕದಂಬವನದೊಳಂದು||1||
 ದಿನಕರಕೋಟಿ ತೇಜದಲಿ|ತನ್ನ|
 ತನುಕಾಂತಿಯನ್ನು ಬೀರುತಲಿ||
 ಮನವ ಮೋಹಿಸುವ ಗಾ|ಯನವ ಪಾಡುತ್ತಲೆ|
 ದನುಜರ ವಂಚಿಪೆ|ನೆನುತಲೆ ವಹಿಲದಿ||2||
 ಕನಕದುಯ್ಯಾಲೆ ಮೆರೆಯಲು|ಆ|
 ವನದೊಳಗಂದು ಮೋಹದೊಳು||
 ಸನುಮತದಿಂದ ಉ|ಯ್ಯಾಲೆಯನಾ ಜಗ|
 ಜನನಿಯಾಡುತ್ತಲೆ|ಘನ ಸೊಬಗಿನೊಳಲ್ಲಿ||3|| 234 ||

ಭಾಮಿನಿ: ಅರ್ಧ

ಇತ್ತಲಾ ಖಳ ಚಂಡಮುಂಡರು|
 ಧೂರ್ತ ಶುಂಭಾಸುರನ ನೇಮದಿ|
 ಪ್ರೌಢಿ ಯೆಲ್ಲವ ಸಂಚರಿಸಿ ಶೋಧಿಸುವೆವೆಂದೆನುತ||1|| 235 ||

ಮಾರವಿ: ಏಕ

ವಿಧಿಯನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ತಪದಿ|
 ಮನೋವೇ|ಗದೊಳಗೆ ಸಂಚರಿಪ||
 ಅಧಿಕ ವರವ ನಾವ್ ಮೊದಲೇ ಪಡೆದಿರೆ|
 ಇದಿರಾರೆಮಗೆನುತ||1||

ಇದಿರಾದಧಟರ ಸದೆಯುವ ಗದೆ ತಾ|
 ಪದುಮಜನಿತ್ತಿರಲು||
 ಕದನದಿ ಬಗೆಯೆವು ತ್ರಿಜಗವೆನುತಲೆ|
 ಮದಮುಖಿರುಬ್ಬಿನಲಿ||2||
 ದಾನವ ಶುಂಭನ ನೇಮದೊಳಾ ಗೀ|
 ವಾರ್ಣರೊಲವನರಿಯೆ||
 ಕ್ಷೋಣಿಯನೆಲ್ಲವ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಲೆ|
 ದಾನವರಿರದಂದು||3||
 ಇಳೆಯನು ತೊಳಲುತ ತಳೆದಿಹ ಕ್ಷುಧೆಯನು|
 ಕಳೆಯಲು ಮಾಂಸವನು||
 ಮೆಲಬೇಕೆನುತಲೆ ತಿಳಿದಾ ದುರುಳರು|
 ಘಳಿಲನೆ ನಡೆತಂದು||4||
 ನಡೆತಂದರು ತುಹಿನಾದ್ರಿಗೆ ಬೇಟೆಯ|
 ನಡೆಸುತ ಮೃಗಗಳನು||
 ಮಡುಹುತ ಖಡುಗವ ಝಳಪಿಸಿ ದೈತ್ಯರು|
 ಬಿಡದತಿ ಶೌರ್ಯದಲಿ||5||
 ಹಿಡಿಹಿಡಿ ಕಡಿಕಡಿ ಹೊಡೆಹೊಡಿ ಎನುತಲೆ|
 ಕೆಡಹುತ ಮೃಗಕುಲವ||
 ಧಡಿಗರು ಮಾಂಸವ ಮೆಲುತಲೆ ವಹಿಲದಿ|
 ಅಡಗಿಸಿದರು ಹಸಿವ||6|| 241 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಖಳರು ಮೃಗಮಾಂಸವನು ಮೆಲುತಲೆ|
 ಎಲರಿಗೊಡ್ಡುತ ತನುವ ಶ್ರಮವನು|
 ಕಳೆವೆಂದೆನುತಾಗ ಬರಲು ಕದಂಬವನದೆಡೆಗೆ||
 ತಳುವದಾ ಸಮಯದಲಿ ಕೇಳಿಸೆ|
 ನಲವಿನಿದುಯ್ಯಾಲೆಯಲಿ ತಾ|
 ಕುಳಿತು ದೇವಿಯು ಪಾಡುತಿಹ ಗಾಯನವನಾಲಿಸುತ||1|| 242 ||

ಹಂಸಧ್ವನಿ: ರೂಪಕ

ವೀಣೆಯ ಪಿಡಿಡಿಪ್ಪ| ವಾಣಿ ಈ ಪರಿಯಲಿ|
 ಕಾನನದೆಡೆಗಾಗಿ ಬಂದು||
 ಸಾನುರಾಗದೊಳೆಂದು| ಗಾನ ಪಾಡುವಳೊ ಇ|
 ದೇನೆಂದು ತಿಳಿಯದಾಗಿಹುದು||1||
 ತುಂಬುರನಾರದ|ರೆಂಬವರಿಸಿತು ಕ|
 ದಂಬ ವನಕೆ ನಡೆ ತಂದು||
 ಸಂಭ್ರಮದೊಳಗಿಂತು|ಗಾನ ಪಾಡುವರೊ ಎ|
 ನೆಂಬುದ ತಿಳಿಯ ಬೇಕೆಂದು||2|| 244 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಸ್ವರವಿಡಿದು ನಡೆತರಲು ತನುವಿನ|
 ಪರಿಮಳವು ನಾಸಿಕಕೆ ಸೋಂಕಲು|
 ಆರರೆ ಕೌತುಕವೆಂದು ಪರಿಮಳವಿಡಿದು ಮುಂಬರಿಯೆ||
 ತರುಣಿಕೋಟಿಪ್ರಕಾಶವದು ಗೋ|
 ಚರಿಸಲಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಶೋಧಿಸಿ|
 ಬರುತ ಕಂಡರು ಸ್ವರ್ಣದುಯ್ಯಾಲೆಯಲಿ ದೇವಿಯನು||1|| 245 ||

ಯಮುನಾಕಲ್ಯಾಣಿ: ಅಷ್ಟ

ಆರರೆ ಇನ್ನಿವಳೆಂತ ವಿಟಗಾರೆ|ನೋಡೆ|
 ಸ್ಮರನ ಕೂರ್ಗಣೆಯಂತಿಹಳು ನೀರೆ||
 ಶರದಿಂದುವದನೆ ಹರಿಣನೇತ್ರ|ಚೆಲ್ಲ|
 ತರುಣಿಮಣಿಯು ವಿಮಲ ಗಾತ್ರ||1||
 ರಮೆಯುಮೆಯರ ಮಾತ ಬಿಡು ನೀನು|ಮತ್ತಾ|
 ಸುಮಶರನರ್ಥಾಂಗಿ ರತಿಯನ್ನು||
 ರಮಣಿಯು ಮಿಗಿಸಿ ಮೆರೆವಳಲ್ಲ|ಎಂತು|
 ಕಮಲಜ ಸೃಜಿಸಿದ ಶಿವ ಬಲ್ಲ||2||

ಮನೆಮಾರುಗಳನೆ ಬಿಟ್ಟಿಹಳೇಕೆ|ಬಂದು|
ವನದೊಳುಯ್ಯಾಲೆಯಾಡುವಳೇಕೆ||
ಮನವೇನೆಂಬುದ ಕೇಳಬೇಕೆಂದು|ಜಗ|
ಜ್ಜನನಿಯ ನುಡಿಸಿದರವರಂದು||3|| 248 ||

ಮೋಹನ: ಅಷ್ಟ

ವಾರಿಜಗಂಧಿನಿ ವಯ್ಯಾರೇ|
ಯಾರು ನೀನು ಮೊದಲೊಳುಸುರೇ|
ಓರ್ವಳೇ ಈ ವನದೊಳಿಪ್ಪ|ಕಾರಣವೇನೆ||
ಊರು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ| ಯಾರು ಪೆತ್ತವರೆಂಬ ಹಾಗೆ|
ತೋರಿ ದಯವ ಪೇಳು ನೀ ವಿಸ್ತಾರದಿಂದಲಿ||1||
ಊರು ಮನೆಗಳಿಲ್ಲ ಪೆತ್ತ|ಯಾರೊ ತಿಳಿಯನಿದುವೆ ಸತ್ಯ|
ಮೂರು ಲೋಕವೆಲ್ಲ ಎನ್ನ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರೆ||
ಘೋರ ವಿಪಿನವಾದರೇನು| ಊರು ಮನೆಗಳೆನುತಿನೇನು|
ತೋರದನೆಗೆ ಭೇದ ಬಂದು| ಈ ರೀತಿಯೊಳಿರ್ಪೆ||2||
ಪುಂಡರೀಕಾಂಬಿಕೆಯೆ ನಿನ್ನ| ಗಂಡನಾರು ಪೇಳ್ ಮುನ್ನ|
ಕಂಡು ಹರುಷವಾಯ್ತು ಮದುವೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ||
ಚಂಡಮುಂಡರಿದಕೊ ನಾವು| ಗಂಡುಗಲಿಗಳೊಳಗೆ ಮನಕೆ|
ಕಂಡವನು ವರಿಸಿ ಸುಖವ|ನುಂಡು ಬಾಳೆಲಿ||3||
ಚಂಡಮುಂಡರುಗಳೆ ನೀವು| ಗಂಡುಗಲಿಗಳಹುದು ದಿಟವು|
ಕಂಡು ಹರುಷವಾಯ್ತು ವರಿಸಿ | ಕೊಂಬ ಹದನಕೆ||
ಹಿಂದೆ ಗೈದೆ ಶಪಥ ಶಸ್ತ್ರ|ಗೊಂಡು ಎನ್ನ ಗೆಲುವ ಭಟನ|
ನೆಂದು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜೈಸ|ಲಂದು ವರಿಪೆನು||4||
ಕಂಬುಕಂಠಿನಿ ಕೇಳ್ ನಿಜವ|ಹಂಬಲಿಸುವೆ ಯಾಕೆ ರಣವ|
ಶುಂಭನು ನಮ್ಮಣ್ಣು ಗೆಲಿದ ಮೂರು ಲೋಕವ||
ಜಂಭ ವೈರಿ ಪುರವಾಳುವನು| ಸಂಭ್ರಮದಲಿ ವರಿಸುತವನ|
ಕುಂಭಿನಿಯಲಿ ಸುಖದಿ ಬಾಳು| ಅಂಬುಜಾಮುಖಿ||5||
ಶುಂಭನಾದರೇನು ಎನಗೆ| ಶಂಭುವೆ ತಾನಾಗಲಿ ಮಿಗೆ|
ಅಂಬನೇಸೆದು ಗೆಲದೆ ಮನಸೊಡಂಬಡದಯ್ಯ||
ಜಂಭವೈರಿ ಮುಖ್ಯ ಸುರ ಕ|ದಂಬವನ್ನು ಗೆಲ್ಲ ಶೌರ್ಯ|
ಅಂಬುಜಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ಮೆರೆಸಿ ವರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ||6|| 254 ||

ಭಾಮಿನಿ

ದೇವಿಯಾಡಿದ ನುಡಿಯನಾಲಿಸಿ|
ಭಾವಕಿಯೊಳಮಗೇಕೆ ವಾದವು|
ಈ ವಿವರವನ್ನೊರೆಯಲಣ್ಣನ ಮನಕೆ ಬಂದಂತೆ||
ತಾ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೆನುತಲೆ|
ತೀವಿದುತ್ತಹದಿಂದ ಬಂದಾ|
ದೇವವೈರಿಯ ಪಾದಕೆರಗುತಲೆಂದರೀ ತೆರದಿ||1|| 255 ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ: ಅಷ್ಟ

ಧರಣಿಯನೆಲ್ಲ ಸಂಚರಿಸಿ ಶೋಧಿಸಿದವು|ಅಣ್ಣದೇವ| ನಿನ್ನ|
ನಿರತ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ ಇರುವರು ತ್ರಿಜಗದೊಳ|ಅಣ್ಣದೇವ||
ಅರಿತಿದನೆಲ್ಲವ ಮೃಗಬೇಟೆಗೆನುತಲೆ| ಅಣ್ಣದೇವ| ನಾವು|
ತೆರಳಿ ತುಹಿನಗಿರಿಯಲಿ ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತ| ಅಣ್ಣದೇವ||1||
ಎಲರಿಗೊಡ್ಡತ ತನು ಕಳೆಯಲು ಶ್ರಮವನ್ನು| ಅಣ್ಣದೇವ| ನಾವು|
ತಳುವದೆ ಹೋಗಲು ಕದಂಬ ವನವನಿಂದ| ಅಣ್ಣದೇವ||
ಚೆಲುವೆಯೋರ್ವಳು ಸ್ವರ್ಣದುಯ್ಯಾಲೆ ಆಡುತ್ತ| ಅಣ್ಣದೇವ|
ಕುಳಿತಿರಲಾಗ ಕಾಣುತ್ತ ಮಾನಿನಿಯನ್ನು| ಅಣ್ಣದೇವ||2||
ನಿನಗೆಣೆಯವಳೆಂದು ನುಡಿಸಿದರಾಕೆಯ| ಅಣ್ಣದೇವ| ತನ್ನ|
ರಣದಲ್ಲಿ ಗೆಲುವನ ವರಿಸುವೆ ಎನುತಲಿ| ಅಣ್ಣದೇವ||
ಪಣವನು ಗೈದಿರ್ಪಳಂತೆ ಪೂರ್ವದೊಳಿನ್ನು| ಅಣ್ಣದೇವ| ಚೆಲವು|
ವನಿತೆಗೆ ಸರಿಗಾಣೆ ಇನ್ನು ಮೂಲೋಕದಿ| ಅಣ್ಣದೇವ||3||
ಏನಾದರಾಗಲಿ ಬಿಡಬಾರದಾಕೆಯ| ಅಣ್ಣದೇವ| ಇಂದು|
ನೀನೆ ವರಿಸಿಕೊಂಡರೆಣೆಯಿಲ್ಲ ತ್ರಿಜಗದಿ| ಅಣ್ಣದೇವ||
ಮಾನಿನಿಮಣಿಯ ಉಪಾಯದಿ ಕರೆಸಿಲ್ಲಿ| ಅಣ್ಣದೇವ| ಕಾರ್ಯ|
ಹಾನಿಯಾದರೆ ಕರೆಸೆಮ್ಮನು ಬೇಗದಿ| ಅಣ್ಣದೇವ||4|| 259 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಎನುವ ನುಡಿ ಲಾಲಿಸುತ ಶುಂಭನು|
ಮನಸಿಜನ ಶರಹತಿಗೆ ಸಿಲುಕುತ|
ವನಜನೇತ್ರೆಯ ವರಿಸದಿರೆನೆಂದನುತ ನಿಶ್ಚೈಸಿ|
ರಣವ ಬಯಸುವಳೇತಕಮಮಾ|
ವನಿತೆಗಿನ್ನನುಚಿತವು ಸಾಮದಿ|
ಮನವ ಒಲಿಸುವೆನೆಂದು ಸುಗ್ರೀವನನು ಕರೆದೆಂದ||1|| 260 ||

ಕಾಂಬೋಧಿ: ಝಂಪೆ

ಕೇಳಯ್ಯ ಸುಗ್ರೀವ ಪೇಳುವೆನದನೆಲೆ ಸಚಿವ|
ಜಾಲವಲ್ಲೊಂದು ವಾರ್ತೆಯನು||
ಕೇಳಿದನು ಮೆರೆವ ಕದಂಬವನದೊಳಗೆ ಉ|
ಯ್ಯಾಲೆಯಲಿ ಸತಿ ಮೆರೆವಳಂತೆ||1||
ಧರಣಿ ಮೂರರೊಳಿಲ್ಲ ತರಳಾಕ್ಷಿಗಣೆಯಾದ|
ತರುಣಿಯರು ಎಂದು ಎನ್ನೊಡನೆ||
ಅರುಹಿದರು ಮಮ ಸಹಜ| ರಿರದೆ ನೀ ತೆರಳುತ್ತ|
ಕರೆತಹುದು ಹಿತವಚನದಿಂದ||2|| 262 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಶುಂಭನಾಜ್ಞೆಯೊಳ್ಳಿದಿ ಮೆರೆವ ಕ|ದಂಬ ವನವನೆ ಪೊಗುತ ತ್ರೈಜಗ|
ದಂಬಿಕೆಯ ಲಾವಣ್ಯವನು ನೆರೆ ಕಂಡು ಸುಗ್ರೀವ||
ಹಂಬಲಿಸಿದನು ಶಿವಶಿವಾ ಸ್ಮರ| ನಂಬಿಗುರೆ ಸಿಲುಕುತಲಿ ನಮ್ಮಯ|
ಶುಂಭ ಕೆಟ್ಟನು ತಿಳಿದು ನೋಡಲಿಕೇಕೆ ಮಾನಿನಿಯೆ||1||
ಸಿಕ್ಕುವಳೆ ದಾನವಗೆ ಸಿಕ್ಕಲು| ದಕ್ಕುವಳೆ ತ್ರಿಜಗವನು ತನ್ನಯ|
ಕುಕ್ಷಿಯೊಳಗಿರಿಸುತ್ತ ನಿತ್ಯದಿ ಸಲಹುತಿಹ ಮಾತೆ||
ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಯಾಯ್ತು ನಮ್ಮದು| ರಕ್ಕಸಾನ್ವಯವಳಿಯಿತ್ತಿಂದಿಗೆ|
ಮಿಕ್ಕ ಮಾತೇನೊಡೆಯನಾಜ್ಞೆಯು ನಮಗೆ ಮಾನ್ಯವಲ||2|| 264 ||

ಹಂಸಧ್ವನಿ: ರೂಪಕ

ಜನನಿ ಕೇಳ್ ಬಿನ್ನಹವನು ಕರುಣದೊಳಿಂದ|
ವನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿಹುದೇಕೆ||
ಸನುಮತವಲ್ಲಿದು ನಿನಗೆ ಪೇಳುವೆನೊಂದ|
ಧನುಜೇಶ ಶುಂಭನ ಬಯಕೆ||1||
ಅರಿತು ನಿನ್ನಿರವನು ವರಿಸಬೇಕೆನುತ ನಿ |
ಧರಿಸುತ್ತಲೆನ್ನನಟ್ಟಿದನು||
ಸುರನರೋರುಗರ ಸಂಗರದೊಳು ಗೆಲಿದನು|
ಸರಿಗಾಣೆನಾತನಿಗಿನ್ನು||2||
ಸ್ಮರನಿಭರೂಪನು ಸರಿ ನಿನಗಾತನು|
ವರಿಸುತ್ತಲವನ ಸಂತಸದಿ||
ನೆರೆ ಸುಖದಿಂದಲೆ ನಿರತ ಬಾಳೆನುತವ|
ನೊರೆದನು ಮಣಿಯುತ ಪದದಿ||3|| 267 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಎನುವ ನುಡಿ ಲಾಲಿಸುತ ದೇವಿಯು| ಧನುಜ ಬೀಸಿದ ಬಲೆಗೆ ಸಿಲುಕುತ|
ಹನನಗೊಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯವದು ನೆರೆ ಸುಲಭವಾಯ್ತೆನುತ||
ಮನದಿ ನಿಶ್ಚೈಸುತ್ತ ಕಿರುನಗೆಯನು ತಳೆಯೆ ದಾನವನನುರಳಿಸೆ|
ಜನಪದದಿ ಯೋಚಿಸಿದಳಾಕ್ಷಣ ದೇವಿ ಮನದೊಳಗೆ||1|| 268 ||

ಕಂದ

ಒಡೆಯನ ಗುಣವಂ ಪೊಗಳಿದ|
ಬಿಡದಿದು ತಪ್ಪಲ್ಲ ಧನುಜನೀಪರಿಯಿಂದ||
ಮಡಿದರೆ ದೈತ್ಯಗೆ ಹದನವ|
ನುಡಿಯುವರ್ಯಾರಂದು ಬೀರಿ ಕರುಣಾ ರಸವಂ||1|| 269 ||

ಕೇದಾರಗೌಳ: ಅಷ್ಟ

ಬೆದರದಿರಯ್ಯ ಪೇಳ್ವುದನೆಲ್ಲ ಲಾಲಿಸು|
 ಅಧಿಕ ಶುಂಭಾಖ್ಯನೆಂದು||
 ಹದನವನೆಲ್ಲವ ಮೊದಲೆ ತಿಳಿದಿರೆ ಈ|
 ವಿಧ ಪೇಳಲ್ಯಾಕೆ ಬಂದು||1||
 ವರಿಸುವ ಮನವಿರೆ ಧರಕೆ ಸನ್ನಹ ಕೂಡಿ|
 ಬರಲಿ ತನ್ನಯ ಶೌರ್ಯವ||
 ಮೆರೆಸಲಿ ಜೈಸಲಿ ವರಿಸುವನಾತನ|
 ಹರುಷದಿ ಕೇಳ್ ನಿಜವ||2||
 ಅಡಿಗರಗುತ್ತಲಿ ಪಡೆದು ನೇಮವನವ|
 ನಡೆತಂದು ಶುಂಭನಿಗೆ||
 ನಡೆದ ವೃತ್ತಾಂತವ ನುಡಿಯಲು ಕೇಳುತ್ತ|
 ಘಂಡಘಂಡುಗಿಸುತಲೆ ಮಿಗೆ||3|| 272 ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ: ತ್ರಿವುಡೆ

ಧಿಕ್ಕುರಿಸಿ ನೀತಿಗಳ ತಾ ಸಮ|
 ರಕ್ಕೆ ಕರೆದಳೆ ಎನ್ನ ಹುಲು ಕಮ|
 ಲಾಕ್ಷ್ಮಿಯನು ವರಿಸದಿರೆ ಇನ್ನೇ|ತಕ್ಕ ಬಾಳ್ವೆ||1||
 ಎಂದೆನುತ ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷ ದೈತ್ಯನ|
 ನಂದು ಕೋಪದಿ ಕರೆಯಲಾ ಖಳ|
 ಬಂದವನು ಚರಣಕ್ಕೆ ಪೊಡ ಮಡು|ತಂದನಾಗ||2|| 274 ||

ಭೈರವಿ: ಅಷ್ಟ

ಕರಸಿದ ಹದನವೇನು| ದೈತ್ಯೇಶ ನೀ|
 ನರುಹಿದ ಕಾರ್ಯವನು||
 ಅರಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಿ ವಿರಚಿಸಿ ಬರುವಂತೆ|
 ಧುರಧೀರ ನಾನಿಹೆನು||1||
 ಕೇಳು ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷ ನೀನು| ಕದಂಬದು|
 ಯ್ಯಾಲೆಯೊಳಿರ್ಪಳನು||
 ಲೀಲೆಯಿಂ ವರಿಸಲು ಪೇಳಿ ಕಳುಹಿದರೆ|
 ಕಾಳಗ ಬಯಸುತಿನ್ನು||2||
 ಧುರವನ್ನು ಬಯಸಿದಳೆ| ತ್ರೈಜಗವ ಗೆ|
 ದ್ವಿರುವ ನಿನ್ನೊಳಗಬಲೆ||
 ಕರುಣಿಸಲಾಜ್ಞೆಯ ತರುಣಿಯ ಪಿಡಿದೆಳೆ|
 ತರುವೆ ನಿನ್ನೆಡೆಗೀಗಲೆ||3|| 277 ||

ಭೈರವಿ: ಏಕ

ತರುಣೀಮಣಿ ನೀನೇನೆ| ಧಿ|
 ಕ್ಕುರಿಸುತ ಶುಂಭನ ಜಾಣೆ||
 ಧುರವನು ಬಯಸಿರ್ಪವಳು| ಬಂ|
 ದರೆ ಒಳ್ಳಿತು ಹರುಷದೊಳು||1||
 ಎಳೆದೊಯ್ಯುವೆನಲ್ಲದಿರೆ| ಕೊಳು|
 ಗುಳದಲಿ ಎನಗಿದಿರಿಹರೆ||
 ಕಲಿ ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷನು ನಾನು| ನೀ|
 ತಿಳಿದುಕೊ ಸಾರಿ ನುಡಿದನು||2||
 ಎಳೆದೊಯ್ಯುವ ಭಟನಹುದು| ಅರೆ|
 ಘಳಿಗೆಯೊಳಿಕ್ಕಿಪೆನೆಂದು||
 ತಳೆಯೆ ಖತಿಯ ಜ್ವಾಲೆಯಲಿ| ಉರಿ|
 ದಿಳೆಗೊರಗಿದ ಖಳನಲ್ಲಿ||3|| 280 ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ: ತ್ರಿವುಡೆ

ಉರುಹಿದಳೆ ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷ ದೈತ್ಯನ|
 ಅರರೆ ಚೋದಿಗವಿನ್ನು ತರುಣಿಯ|
 ಬರಿದೆ ಬಿಡೆನೆಂದೆನುತ ಚಂಡಮುಂಡರನು ಕರೆದ||1||
 ನಡೆದು ನೀವೀಕ್ಷಣದಿ ಮಡದಿಯ|
 ಸಡಗರವ ನಿಲಿಸುತ್ತ ಮುಡಿಯನು|
 ಪಿಡಿದು ಎಳೆತಹುದೆನಲು ಕೇಳುತ| ನಡೆದರಂದು||2|| 282 ||

ಭೈರವಿ: ಅಷ್ಟ

ಭಲವಿದೇನೆಲೆ ನಿನಗೆ| ಶುಂಭಾಖ್ಯನ|
ವಲಿಸಿಕೊ ಎಂಬ ಹಾಗೆ||
ತಿಳುಹಲು ನೀತಿಯ ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ್ತಲೆ|
ಕಲಹವ ಬಯಸಿ ಮಿಗೆ||1||
ಉರುಹಿದೆ ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷನ|ವಿಕ್ರಮವದು|
ಮೆರೆಯದೆಮ್ಮಲಿ ಜತೆನ||
ಅರಿತುಕೊ ಚಂಡ ಮುಂಡರು ನಮಗೆಣೆಯಾರು|
ಭರದೊಳೊಯ್ಯುವೆವು ನಿನ್ನ||2||
ಗಂಡುಗಲಿಗಳಹುದು| ರಣದಿ ಚಂಡ|
ಮುಂಡರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು||
ಕೊಂಡು ಪೋಗಲು ಬಂದಿರೇ ನಿಮ್ಮ ವಿಕ್ರಮ|
ಕಂಡಪೆ ಧುರದೊಳಿಂದು||3|| 285 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಖೊಳರಲಿ ಸೆಣಸಾಡಿ ದೇವಿಯು|
ಕಾಳಗದಿ ಜಯ ಕಾಣದಿರುತಿರೆ|
ಕಾಳಿರೂಪವ ಧರಿಸಿ ದೈತ್ಯರ ಶಿರಗಳನು ಕಡಿದು||
ಲೀಲೆಯಿಂ ದಾನವರ ರುಂಡವ|
ಕಾಲಿನಿಂದೊದೆಯುತ್ತಲಾಗ ಕ|
ರಾಳ ರೂಪದಿ ಚೆಂಡನಾಡಿದಳಾ ಜಗನ್ಮತೆ||1|| 286 ||

ಕಾಂಬೋಧಿ: ಝಂಪೆ

ಚಂಡಮುಂಡರ ತಲೆಯ|
ಚೆಂಡನಾಡಿದ ವಾತೆ|
ಗಂಡುಗಲಿ ಲಾಲಿಸುತ್ತಲಾಗ||
ಖಂಡಪರಶುವಿನಂತೆ|
ಗೊಂಡು ಖತಿಯನು ಬಿಡೆನು|
ಪುಂಡರೀಕಾಂಬೆಯನೆನುತ್ತ||1||
ಧನುಜ ಸೇನೆಯ ಕೂಡಿ|
ರಣಕೆ ಪೂರಡುತ್ತಲಿರಲು|
ಅನಿತನೀಕ್ಷಿಸಿ ಕಲಾದೇವಿ||
ತನಯನಾಗಿಹ ರಕ್ತಬೀಜಾಖ್ಯನೈತಂದು|
ಮಣಿದಂದನಾಗ ದೈತ್ಯನಲಿ||2|| 288 ||

ಬಿಲಹರಿ: ಅಷ್ಟ

ಧನುಜೇಶ ಕೇಳೆನ್ನ ಮಾತ|ಏತ|
ಕಿನಿತು ನೀ ಭ್ರಮೆಯಾದೆ ಮನದಲ್ಲ ವ್ಯರ್ಥ||
ಮನಸಿಜ ಶರಕೆ ಸಿಲುಕುತ್ತ| ವರ|
ವನಿತೆಯ ಬಯಕೆಯಾಂತಿಹ ದೈತ್ಯನಾಥ||1||
ತರುಣಿಯಲ್ಲವಳಾದಿ ಮಾಯೆ| ದೈತ್ಯ|
ವರರ ಸಂಹರಿಸುತ್ತ ತ್ರಿದಶರ ಪೂರೆಯ||
ನೆರೆ ಗೋಚರಿಸುವಳು ದೊರೆಯ| ಸರ್ವೇ|
ಶ್ವರಿಯಲಿ ಮೋಹ ಬೀರುವುದಿದು ಸರಿಯ||2||
ಅಲ್ಪನೆ ಧೂಮ್ರಲೋಚನನು| ಕೊಲುವ|
ರಿಪರ ರಣದಲಿ ಚಂಡಮುಂಡರನು||
ಅಪ್ರಯೋಜಕವಾಗಿ ನೀನು| ಯಮ|
ಗೊಪ್ಪಿಸಲೇತಕೆ ದೈತ್ಯಾನ್ವಯವನು||3|| 291 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಬಿಡು ಮನದ ಮೂರ್ಖತೆಯ ತ್ರೈಜಗ|
ದೊಡತಿ ಚರಣಕೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೆ|
ಪೊಡಮಡುತ್ತ ಪಡೆದವಳ ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಧಾತ್ರಿಯಲಿ||
ಜಡಜಪೀತನ ವರದ ತೆರದಲಿ|
ಪಡೆದು ಸುಖವನು ಬಾಳ್ವುದನುತಲಿ|
ನುಡಿಯೆ ನೀತಿಯ ಕೇಳಿ ಘರ್ಜಿಸುತ್ತೆಂದ ಶುಂಭಾಖ್ಯ||1|| 292 ||

ಮಾರವಿ: ಏಕ

ಬಿಡು ಬಿಡು ನಿನ್ನಯ ನುಡಿಗಳನೆಲ್ಲವ| ನುಡಿಯದಿರೆನ್ನೊಡನೆ||
ನಡುಗಿಸಿ ತ್ರಿಜಗವ ಕಡುಗಲಿತನದಲಿ| ಪೊಡಮಡುವೆನೆ ಸತಿಗೆ||1||
ಇನಿತರೆ ನಿಶ್ಚಯ ನಿನ್ನಯ ಮನದಲಿ| ಅನುಮಾನವದೇಕೆ||
ಎನಗಾಚ್ಚೆಯ ಕೊಡು ಕ್ಷಣದಲಿ ಪೋಪೆನು| ವನಿತೆಯೊಡನೆ ಧರಕೆ||2|| 294 ||

ಭಾಮಿನಿ

ನೆರೆಹಿಸುತ್ತಲೆ ಕೋಟಿ ದೈತ್ಯರ|
ಧರಿಸಿ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ಬಂದವ|
ಮೆರೆಯುತಿರ್ಪ ಕದಂಬವನದಲಿ ಕಂಡು ದೇವಿಯನು||
ತರಣಿಕೋಟಿಪ್ರಕಾಶದಿಂದಿಹ|
ಪರಮ ತೇಜೋಮೂರ್ತಿ ಈಕೆಯ|
ಅರಿಯಬೇಕೆಂದೆನುತ ಮಾತಾಡಿಸಿದನಾ ಖಳನು||1|| 295 ||

ಕೇದಾರಗೌಳ: ಅಷ್ಟ

ಏಣಾಂಕನಿಭವಕ್ಕೆ ನೀನೆಲೆಗೆ ಶುಂಭ|ದಾನವ ಬಯಸಿದರೆ||
ಸಾನುರಾಗದಿ ವರಿಸದೆ ಶೌರ್ಯದಿಂದಲಿ| ಚೂಣಿಯ ಬಯಸಿದರೆ||1||
ವ್ಯರ್ಥ ವಿಕ್ರಮವದು ಮರೆಯದು ಎನ್ನಲ್ಲಿ| ರಕ್ತಬೀಜಾಖ್ಯ ಕಾಣೆ||
ಇತ್ತಿಹ ಕಮಲಜ ವರದಿ ಭಂಗಿಸುವ ಸ|ಮರ್ಥನು ನಿನ್ನ ಜಾಣೆ||2||
ರಕ್ತಬೀಜಾಖ್ಯ ನೀನಧಿಕನು ಸಮರ ಸ|ಮರ್ಥನೆಂಬುದ ಬಲ್ಲೆನು||
ಸತ್ವವ ಪರಿಕಪೆನೆನುತಲೆ ದೇವಿಯು| ಧೂರ್ತನೊಳ್ ಸಮರವನು||3|| 298 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಧನುಜನಲಿ ಸೆಣಸಾಡಿ ದೇವಿಯು|
ದಣಿದ ಕಾರಣದಿಂದ ತನ್ನಯ|
ತನುವನಲುಗಿಸೆ ಸಪ್ತಮಾತೃಕೆಯರು ಸರಾಗದಲಿ||
ಜನಿಸುತ್ತೊಡನಿಂದ್ರಾಣಿ ಎಂಬಳು|
ಹಣೆಗೆರಗೆ ಕುಲಿಶದೊಳು ಶೋಣಿತ|
ಜನಪದವ ಸೋಂಕಿದರೆ ದೈತ್ಯರು ಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ||1|| 299 ||

ವಾರ್ಧಕ

ಧರಣಿಯಂ ಶೋಣಿತವು ಸೋಂಕಿದರೆ ದೈತ್ಯರೀ|
ತೆರದಿ ಜನಿಸುವರೈಸೆ ಧರಿಸಿ ಘೋರಾಕಾರ|
ಮೆರೆವ ರಸನೆಯ ಚಾಚಿ ಹೀರಿ ರಕ್ತವನೆಲ್ಲ (ತರಿಯುತ್ತ) ದಾನವರನು||
ಭರದಿ ಸಂಹರಿಸುವೆನು ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯ ಗೈದು|
ಮೆರೆವ ರಕ್ತೇಶ್ವರಿಯ ದೇಹವಂ ಧರಿಸುತ್ತ|
ದುರುಳರನು ಸಂಹರಿಸಿ ರಕ್ತಬೀಜನ ತರಿದಳೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವನು||1|| 300 ||

ಪಂಚಾಗತಿ: ಮಟ್ಟಿ

ರಕ್ತಬೀಜನಳಿದನೆಂಬ| ವರ್ತಮಾನ ಕೇಳಿ ಶುಂಭ|
ಮೃತ್ಯುಹರನ ತೆರದಿ ಖಾತ್ರಿವೆತ್ತು ಮನದಲಿ||
ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯನು ಬಿಡೆ|ನೆನುತ್ತಲಾಗ ದೈತ್ಯಪತಿಯು|
ಒತ್ತಿನನುಜರನ್ನು ಕರೆದ| ಮತ್ತೆ ಸಮರಕೆ||1|| 301 ||

ಮಾರವಿ: ಏಕ

ಏನಿದು ರೋಷವು ಮಾನನಿಧಿಯೆ ಯಿಂ|ದಾನರಿಯದೆ ಪೋದೆ||
ದಾನವಕುಲನಭಭಾನುವೆ ಎನ್ನಲಿ| ನೀನೊರೆಯುವದಿಂದ||1||
ಅನುಜನೆ ಲಾಲಿಸು ವನದೊಳಗಿರುತಿಹ| ವನಜಾಂಬಕಿ ನಮ್ಮ||
ದನುಜರ ತರಿಯುತ ಘನ ಮದದಿಂದಿಹ|ಳೆನಲೇನನು ತಮ್ಮ||2||
ಆರರೇ ಚೋದಿಗ ತರುಣಿಯು ದೈತ್ಯರ| ಶಿರವರಿದಳೆ ಇಂದು||
ತೆರಳಿ ನಾನಾಕೆಯ ತುರುಬ ಪಿಡಿದು ಎಳ| ತರುವೆನು ಸಭೆಗಿಂದು||3||
ಲೇಸನೆ ನುಡಿದೆ ಶಭಾಸು ಸಹೋದರ| ಆ ಸುದತಿಯ ರಣದಿ||
ಘಾಸಿಯಗೊಳಿಸಲು ನಾ ಸಹ ಬರುವನು| ಈ ಕ್ಷಣವತಿ ಭರದಿ||4|| 305 ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ: ತ್ರಿವುಡೆ

ಭಳಿರೆ ಮಾನಿನಿ ಅಣ್ಣ ಶುಂಭನ|
ವಲಿಸಲ್ಯಾತಕೆ ವ್ಯರ್ಥ ಧರದಲಿ|
ತಲೆಯನೀಗುವೆ ಬಂದು ದೈತ್ಯನ| ಲಲನೆಯಾಗು||1||

ಹಿಂದಕೀತರದಿಂದಲರುಹಿದ|
ಮಂದಮತಿಗಳಿಗೆಂದೆ ಧರದಲಿ|
ಅಂದಗಡಿಸಿದಡೆನ್ನ ವರಿಸುವೆ|ನೆಂದೆನುತಲಿ||2||
ನಾರಿಹತ್ಯವು ಭೂಷಣವೆ ಬಲು|
ವೀರರಿಗೆ ಎಂದೆನುತ ಪೇಳಿದೆ|
ಮೀರಿ ನುಡಿದೆಯ ನಿನ್ನ ನೆರೆ ಹಂ|ಕಾರ ನಿಲಿಪೆ||3|| 308 ||

ಭೈರವಿ: ಏಕ

ಧಿರುರೆ ಶಭಾಸು ಮೆಚ್ಚಿದೆನು|ಎಲೆ|
ತರುಣಿಯೆ ನಿನಗಾನಿನ್ನು||
ವರಿಸದೆ ಎನ್ನನು ಮುದದಿ|ಸಂ|
ಗರವನು ಬಯಸಿದೆ ಭಲದಿ||1||
ವರಿಸುವ ಮನವಿದವನು| ಸಂ|
ಗರಕೈತಾರದೆ ನೀನು||
ಬರಿದೆ ಕಳುಹಿ ದೈತ್ಯರನು|| ಈ|
ಪರಿ ಕೊಲಿಸಿದ ಬಗೆ ಏನು||2||
ಸಾರುತ ನೀತಿಯ ನಿನಗೆ| ಸಂ|
ಸಾರಿ ನಾನಾಗುವ ಬಗೆಗೆ||
ವೀರರ ಕಳುಹಿದೆ ಹಿಂದೆ| ನೀ|
ಮೀರದೆ ನುಡಿ ಬಾರಿಂದ||3||
ಎನ್ನನು ಧರದಲಿ ಗೆಲಲು| ತವ|
ರನ್ನೆ ನಾನಾಗುವೆ ಬದಲು||
ಗನ್ನಗತಕನುಡಿ ಯಾಕೆ| ತಲೆ|
ಯನ್ನು ಕಡಿವೆ ತಿಳಿ ಜೋಕೆ||4||
ಹುಲು ತರುಣಿಯೆ ವಿಧಿ ವರದಿ| ಮೂ|
ರಿಳೆಯೊಳು ಎನ್ನೊಳು ಧರದಿ||
ಉಳಿದವರಿಲ್ಲವಿಂದಿನಲಿ| ತವ|
ತಲೆಯ ಕಡಿವೆ ಶೀಘ್ರದಲಿ||5|| 313 ||

ಮೋಹನ: ಶ್ರಿವೃಡೆ

ಕಂಡೆಯಾ ಸುರನಾಥ ದೈತ್ಯರ|
ರುಂಡವನು ಸಂಗ್ರಾಮದಲಿ ಭೂ|
ಮಂಡಲಕೆ ಕೆಡಹಿರ್ಪ ಹದನವ| ಚಂದವಾಗಿ||1||
ದ್ವಾಪರಾಯುಗದೊಳಗೆ ಒಮ್ಮೆಗೆ|
ಶ್ರೀಪತಿಯ ಸಹಭವೆ ಎನಿಸಿ ನಾ|
ರೂಪದೋರುವ ಹೊರತು ಅನ್ಯಥ| ಈ ಪರಿಯಲಿ||2||
ಕಾಣಿಸಿಗುವವಳಲ್ಲ ಹರಿಯಲಿ|
ತಾನೆ ನೆಲೆಯಾಗಿದುರ್ ಖಳರನು|
ಚೂಣಿಯೊಳು ಸದೆಬಡುವೆ ಭಕ್ತಿಯೊಳ್| ಧ್ಯಾನಿಪರಿಗೆ||3||
ಸಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನೀಯುತ|
ಸುಖವದೋರುವೆನೆನುತ ದೇವಿಯು|
ದಿಗುಪತಿಗಳಿಂಗಭಯವೀಯುತ| ಕಾಣದಾಗೆ||4|| 317 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಸ್ಮರಿಸುತಲೆ ಶ್ರೀದೇವಿಚರಣವ|
ಹರುಷದಲಿ ಸುಮನಸರ ಕೂಡುತ|
ಮೆರೆದನಾ ಪುರುಹೂತ ನಾಕದಿ ರಾಜತೇಜದಲಿ||
ಪರಮಮಂಗಲೆ ಶಕ್ತಿರೂಪಿನಿ|
ಚರಿತವನ್ನೋದುವರಿಗಕ್ಷಯ|
ಸಿರಿಯ ಕರುಣಿಸಿ ಪೊರೆಯುವಳು ಶ್ರೀಮಂಗಲಾತ್ಮಕಿಯು||1|| 318 ||

ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು

ಅಂತರಜಾಲ ಪ್ರಕಾಶನ ಪ್ರಾಯೋಜಕರು: ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ

ಮೂಲ ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಪದವೀಧರ ಸಮಿತಿ, ಮುಂಬೈ

ಪ್ರಸಂಗ ಪ್ರತಿ ಅಧಾರ: ಪದವೀಧರ ಸಮಿತಿ, ಮುಂಬೈ ಇವರಿಂದ ಪ್ರಕಟಿತ ಅಗರಿಯವರ ಯಕ್ಷಗಾನ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಎಂಬ ಸಂಪುಟ

ಪ್ರಸಂಗ ಪ್ರತಿ ಕೊಟ್ಟವರು: ರವಿ ಮಡೋಡಿ

ಪ್ರಸಂಗ ಪ್ರತಿ ಒದಗಣೆಗೆ ಸಹಕಾರ: ಶಶಿರಾಜ ಸೋಮಯಾಜಿ

ಅಂತರಜಾಲ ಪ್ರತಿ ಬರವಣಿಗೆ: ರಘುರಾಜ್ ಶರ್ಮ

ಅಂತರಜಾಲ ಪ್ರತಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ: ಶ್ರೀಧರ್ ಡಿ.ಎಸ್., ಗಿಂಡಿಮನೆ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ, ಡಾ. ಅನಂದರಾಮ ಉಪಾಧ್ಯ

ಅಂತರಜಾಲ ಪ್ರತಿ ಉತ್ಪಾದನೆ: ರವಿ ಮಡೋಡಿ, ಶಿವಕುಮಾರ ಬಿ. ಎ. ಅಳಗೋಡು

ಅಂತರಜಾಲ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಕಾಶನ: ರವಿ ಮಡೋಡಿ, ನಟರಾಜ ಉಪಾಧ್ಯ